

DUSNIEUWS

Geen partijen
Geen bazen

Dusnieuws is een uitgave van het anarchistisch collectief EuroDusnie uit Leiden. Nummer 30, uitgave september 2001.

MET DE EU TEGEN DE GLOBALISERING??

Het neoliberalisme is een kwaadaardig Amerikaans project. Engeland is een Paard van Troje van de Amerikanen, dat Europa vergiftigd met een ongecontroleerd casino-kapitalisme. Het Europees kapitalisme is echter wezenlijk anders dan het Amerikaanse kapitalisme; het is sociaal, democratischer en beter voor het milieu. Dit wordt belichaamd door de Europese Unie. De Europese Unie moet zo snel mogelijk een grondwet krijgen, waarin ecologische en sociale richtlijnen worden vastgelegd en democratische bevoegdheden worden verdeeld. Europa zal dan een anti-neoliberaal blok zijn; een baken van verzet tegen de globalisering, en een culturele en politieke tegenhanger van de Verenigde Staten.

Tot zover de laatste losse flodders van het ongeleide projectiel van de Duitse Groenen, europarlementarier Daniël Cohn-Bendit. We zouden de borrelpraat van deze jaren zestig-pilaarheilige kunnen laten voor wat het is, ware het niet dat dergelijke opinies de laatste tijd regelmatig opduiken, doorgaans in sociaal-democratische kringen.

Er is natuurlijk geen wezenlijk verschil tussen het Europese en het Amerikaanse kapitalisme.

Het is opvallend dat juist veel huidige propagandisten van een 'sociaal' kapitalisme in de afgelopen decennia de uitvoerders zijn geweest van liberaal beleid in Europa, zoals de "hervorming" van de verzorgingsstaat, privatiseringen en flexibilisering. Het door sociaaldemocraten schelden op het 'hardvochtige' Amerikaanse systeem "waar wij in Europa gelukkig boven staan", lijkt meer bedoeld om het eigen aan-

deel in de neoliberale kaalslag van de afgelopen twintig jaar te verdonkeren. Het is natuurlijk heel aantrekkelijk om jezelf een imago aan te meten van de sociale, ecologisch verantwoorde democratie, die economie en milieu met elkaar wil verzoenen. Het slaat alleen nergens op.

Wat helemaal op de lachspieren werkt is het idee van de Europese Unie als tegenhanger tegen de globalisering. Joschka Fischer, partijgenoot van "Rode Danny", meent zelfs dat Europa wat dit betreft een "vormende invloed op de wereld kan hebben". Dit is echt de grootste dijenkletter van het jaar. De Europese Unie voert al twintig jaar hondstrouw de agenda

uit van het Europese bedrijfsleven en kent als fanatiek uitdrager van liberaal beleid nauwelijks haar gelijke. Het zijn waarschijnlijk de na-effecten van LSDtrips uit de jaren zestig die Fischer en Cohn-Bendit dit soort ideeën doen verkondigen.

Ook ergert hij aan het gebazel van Cohn Bendit is het Europese superioriteitsgevoel dat er uit spreekt. Hier staat hij helaas niet alleen in. Met name veel Franse politici en 'progressieve' intellectuelen beweren dat de Amerikaanse cultuur inferieur is ("Eurodisney = cultureel Chernobyl" etc.), en dat Europa daar een front tegen moet vormen. Het is een soort Europees chauvinisme dat je ook in rechtse kringen veel aantreft, en het is volkomen misplaatst. De Europese cultuur is echt niet hoogstaander dan die van Amerika. McDonalds versus snackbars? Cowboyhoed of alpinopet? Honkbal of voetbal? Donut of braadworst? Vergeet niet dat 'Big Brother' een Nederlandse uitvinding is.

Cohn Bendit is positief over de demonstraties in Göteborg en Genua, en meent dat "de Duitse Groenen deze nieuwe generatie zouden moeten incorporeren". Laten we hopen dat deze generatie voor die eer bedankt.

COLUMN: HET EINDE VAN HET SOCIALISME

In de jaren zeventig maakte de Eindhovense groep Proloog furor met politiek toneel. Voortgekomen uit het artistieke toneel had Proloog zich ontwikkeld tot een gezelschap dat op scholen en in vormingscentra toneelstukken opvoerde over de uitbuiting van arbeiders in fabrieken, de kolonelsregimes in Latijns Amerika, het apartheidsregime en de toen nog fascistische landen Spanje en Portugal. Proloog trok volle zalen. In mijn geboortestad Woerden wisten we het plaatselijke minitheater ook zover te krijgen om een voorstelling van Proloog te programmeren. Dat laatste ging niet zonder slag of stoot, het plaatselijke theater wilde slechts het risico nemen van de eerste 50 betalende bezoekers, de rest was het risico van de plaatselijke afdeling van de SP. (In die tijd verkeerde ik nog in die kringen.) Maar wat schetste onze verbazing, 'tout' Woerden liep uit voor de voorstelling en de zaal barstte uit zijn voegen. Het gevolg was een overschot van zo'n F1000, = ik heb toen nog een avond lang moeten praten om het minitheater te overtuigen dat het genomen risico twee kanten had en dat de winst voor ons was. Zij dachten dat wij wel zo sociaal zouden zijn om het noodlijdende theater te ondersteunen. Uiteindelijk ging het geld naar Proloog zelf, dat kampte met politieke repressie in de vorm van kortingen op de subsidie.

In een van de voorstellingen van Proloog trad een conciërge van een school op die als relatieve buitenstaander commentaar leverde bij de ontwikkelingen in de wereld en naar aanleiding van de terugtrekking van de USA uit Vietnam, Laos en Cambodja de wereldkaart verder rood inkleurde. De wereldkaart in die tijd was behoorlijk rood want het socialisme was, net als de Koude Oorlog, op zijn hoogtepunt. De antikoloniale strijd in de Derde Wereld was sterk marxistisch georiënteerd en na de overwinning op de kolonisator werd een socialistisch bewind gevestigd. Soms gebeurde dat ook na een staatsgreep, zoals in Ethiopië. Zelfs ons eigen Suriname leek die kant op te gaan nadat Bouterse c.a. daar het heft in handen had

genomen. Contacten met onder andere Cuba werden gelegd tot schrik van de Nederlandse regering en niet te vergeten de CIA.

Inmiddels zijn we twintig jaar verder en is de Muur gevallen. De Sovjet-Unie is niet meer, orthodox-marxistische landen als Albanië, waar zelfs de godsdienst officieel werd afgeschaft, zijn ineengestort. En zo verging het vele communistische regimes. Opvallend is dat het gedrag van communistische leiders veel gelijkenis vertoonde met dat van hun kapitalistische tegenstrevers. Sommigen hielden er een paleiselijke hofhouding op na terwijl het volk crepeerde van de honger. De honden van de Roemeense president kregen bij wijze van spreken iedere dag kogelbiefstuk! Bizar was natuurlijk ook dat de MPLA-kopstukken in Angola een onderneming hadden opgericht die concessies verleende aan de Shells van deze wereld voor oliewinning en die op die manier miljarden verdiende. Dat kapitalistische geld werd geheel gebruikt voor "exhibitionistische zelfverrijking", om Kok maar eens te citeren. Het door een boycot getroffen Zuid-Afrika wist zijn wijn via Bulgarije af te zetten op de Europese markt. Mao luisterde en danste op jazzmuziek, dewelke in de rest van China was verboden. Overigens deelde hij na afloop het bed met een van zijn partners. En in Cuba was het lange tijd gebruik om modelarbeiders te fêteren op een bordeelbezoek. Het is maar om te weten.

De idealen van het socialisme waren toch met name ingegeven door de ongelijkheid in de maatschappij, van rijk en arm. Maar in die zogenaamde socialistische landen was het, naar nu steeds meer bekend wordt, geen haar beter. Hoewel ik niet geloof in het einde van de geschiedenis, geloof ik wel in het einde van het socialisme, een discontinuïteit in de geschiedenis. Na Stalin, Mao en Pol Pot heb ik er schoon genoeg van. Noord-Korea crepeert nog steeds en Cuba vereert Che als een katholieke heilige. Met de beide benen weer stevig aan de grond moeten we gaan

werken aan nieuwe alternatieven waarin controle op de macht echt inhoud moet krijgen. Maar hoe doen we dat in deze geprivilegerde kapitalistische omgeving?

Gerard van Hees
Gemeenteraadslid GroenLinks Leiden

Dusnieuws 30
EU OP TOUR IN BELGIË
WAAR HAD DE G8
HET OVER?
ECOLONIE
EN VOORAL VEEL OVER
DE NAZATEN VAN ...

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Hoofdkantoor, Boerhaavelaan 345, dagelijks geopend van in elk geval 14.00 tot 17.00 uur.

Weggeefwinkel, Hooglandsekerkgracht 4, geopend op donderdag en vrijdag van 14.00 tot 17.00 uur en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur.

Telefoon: 071 5136955
Email: weggeefwinkel@quat.net

Eetcafe Las Vegas, Koppenhinksteeg 2b en 2c, open op woensdag van 18.00 tot 20.00 uur.

Dagcafé op zaterdagmiddag van 11:00 tot 17:00
Telefoon: 071 5136955

Voko/infowinkel Tegengif, geopend op woensdag van 18:00 tot 20:30 en zaterdag van 14:00 tot 17:00, Koppenhinksteeg 2c.

Correspondentie naar Dusnieuws:

Redactie Dusnieuws

Postbus 2228

2301 CE LEIDEN

tel/fax: (071) 5173019

E-mail: eurodusnie@quat.net

Homepage: <http://www.eurodusnie.nl>

Drukkerij: Mostert & van Onderen!
Langegracht 61, 2312 NW Leiden
Oplage: 1000 stuks

Giro-nr: 3184679 Eurodusnie - Dusnieuws
Postbus 2228, Leiden.
o.v.v. Dusnieuws

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis.

Voor de productie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Als richtlijn vragen we je voor vijf nummers een tientje maar je mag natuurlijk ook meer storten. Vermeld op je overschrijving je adres, anders wordt opsturen een probleem.

Laat ook weten hoeveel exemplaren je wilt ontvangen. Wij hopen dat je extra exemplaren op openbare plaatsen neerlegt. Kun je echt geen cent missen dan sturen we je de Dusnieuws gratis op. Dusnieuws is te vinden in de meeste alternatieve boekwinkels en informatiecentra. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door ons een mailtje te sturen, je wordt dan indien gewenst ook regelmatig op de hoogte gehouden van de EuroDusnie activiteiten.

De redactie heeft altijd interesse in ingezonden artikelen als ze maar niet beginnen met de diktatuur van de vrije markt, maar wel als er minstens drie keer het woord wereldrevolutie in voorkomt. Stukjes gewoon zonder lay-out grappen in platte tekst mailen of uitgeprint opsturen naar bovenstaand adres. Dusnieuws is copy-right vrij dus neem over wat je wilt.

De deadline voor Dusnieuws nummer 31 is 11 oktober 2001

Alle artikelen in Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

TOP-BERICHTEN

Op woensdag 26 september, tijdens de Vredesweek in Nederland, zal blijken dat de rechtse Italiaanse premier Berlusconi met zijn geweld in Genua de beweging tegen kapitalistische globalisering niet kapot heeft kunnen maken. Die week staat in Napels, Italië, de eerste dag van een NAVO-ministersconferentie op het programma.

De heren willen praten over het Star Wars plan van Bush, en over nog meer NAVO geweld met de bekende desatreuze gevolgen op de Balkan.

Maar buiten zullen tienduizenden mensen hier tegen demonstreren. Samen met vele andere organisaties roept het plaatselijke "Rete Noglobal" op tot massale vreedzame demonstraties. Of de conferentie doorgaat is onzeker: het gemeentebestuur wil niet.

Al een paar dagen er na komt een nieuwe krachtmeting tussen hen, die voor de rijke minderheid, en hen die voor de arme meerderheid van de wereldbevolking opkomen. Op zaterdag 29 september-30 september zullen in Washington D.C., VS, grote demonstraties tegen Bush en de IMF-conferentie plaatsvinden. Hun eerste overwinning hebben de demonstranten al behaald, want het programma is drastisch ingekort.

Heel wat dichterbij de lezers van dit blad komt in Gent, België een demonstratie tegen militarisering van de Europese Unie, op 19 oktober.

Een volgende belangrijke dag is 9 november. Dan begint de Wereld Handels Organisatie te confereren in de absolute monarchie Qatar. Het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen, met aangesloten organisaties waaronder de Nederlandse FNV in meer dan honderd

REDACTIONEEL

Dusnieuws is een blad dat zich vooral richt op de radicale vleugel van de sociale beweging. We monitoren niet alleen de ontwikkelingen binnen die beweging, maar nemen - als onderdeel van het EuroDusniecollectief - ook actief deel aan de strijd voor een rechtvaardige en grenzeloze wereld. In die hoedanigheid komen we in contact met allerlei mensen die deze strijd (deels) delen. Christenen, verontruste sociaal democraten, Boeddhisten en dus ook Trotskisten. In Dusnieuws 30 wordt uitgebreid ingegaan op hun opvallende

landen, heeft opgeroepen tot een aktiedag overal ter wereld.

Als slotstuk van een reeks ministersconferenties in België komt op 14 december een Europese topconferentie in Brussel. Er is een oproep voor scholieren- en studentenstakingen in de periode 10-14 december. Ook uit Nederland zullen velen op 14 december naar Brussel gaan om mee te demonstreren. Want als het aan de Europese Unie, WorldHealth Organisation, het Internationaal Monetair Fonds en dergelijke ligt, verslechtert de huidige maatschappelijke orde, met 30.000 doodgehongerde kinderen per dag, alleen nog maar verder. Economische kwakzalversmedicijnen als verdere privatiseringen vergen de situatie alleen maar. Laat daarom ook de komende tijd in Nederland en tijdens de bovengenoemde toppen zien, wat kan, als het aan ons ligt!

Herman de Tollenaere

Zie over de NATO-protesten: <http://italy.indymedia.org>
Zie over de IMF Wereldbankprotesten: <http://www.iacenter.org>

verschijning aan het bewegingsfirmament.

Verder in deze Dusnieuws een artikel over het Belgische EU voorzitterschap, een terugblik op de G8 bijeenkomst in Genua en een nieuwe aflevering van "Onder tusschen in". Dusnieuws is op zoek naar iemand die overweg kan met Pagemaker of Quark Express en zin heeft Dusnieuws eens per 6-7 weken op te maken. O ja, de kas is alweer een tijdje leeg dus stort giften op: Gironummer: 3184679 ten name van Eurodusnie - Dusnieuws, Postbus 2228, Leiden.

EURODUSNIE INTERN

leven kwam en vele mensen door dit barbaarse politiegeweld in het ziekenhuis belandden. Een aanzienlijk aantal van deze verwondde demonstranten en zij die het betrekkelijke geluk hadden niet in elkaar te zijn gerost maar wel getuige waren van deze politieterror waren/zijn behoorlijk getraumatiseerd...

Op het virtuele vlak wordt er de afgelopen maanden druk gewerkt aan de EuroDusnie-website. Zo kun je op <http://eurodusnie.nl> tegenwoordig een 'politieke muziekindex' vinden waarop links staan naar allerlei internetadressen waarop GRATIS muziek kan worden verkregen van muzikanten en groepen die net als ons een hekel hebben aan kapitalisme en andersoortig autoritair gedrag. Ook vind je op onze website een pamflettenindex (hoef je deze zelf niet meer (helemaal) te schrijven), links naar andere voor politieke dissidenten relevante zaken zoals klimaat handelingen, vergader- en organisatie methodes enzovoort. Als laatste is er een begin gemaakt met een index van anarchistische theorievormende stukken. We zoeken trouwens nog iemand die de webstek van een nieuw wetser Jasje wil voorzien.

Tegenover de bouw- en actie activiteiten die vanuit de steeg worden ondernomen, onderneemt de gemeente Leiden ook nog steeds haar activiteiten die tot doel hebben ons bestaan in hartje Leiden te beëindigen. De Provincie Zuid Holland heeft inmiddels verklaard geen bezwaar te hebben tegen het bouwplan van gemeente Leiden. EuroDusnie en haar collega organisaties in de Koppenhinksteeg hebben tegen het opknappen van de panden natuurlijk ook geen bezwaar. Het enige waar we bezwaar tegen hebben is dat wij moeten wijken (voor de rijken).

wordt vervolgd....

BELGIË VOORZITTER VAN DE EU

Tot het einde van dit jaar is België voorzitter van de Europese Unie. In Het Koninklijke Paleis van Laken, net buiten Brussel, zal half december een Eurotop plaatsvinden. In dit artikel een kort overzicht van de belangrijkste thema's die voor Belgische regering in haar voorzitterschap prioriteit hebben.

Veel linkse organisaties zijn nu al aan het mobiliseren voor demonstraties tijdens het Belgisch voorzitterschap van de EU. Binnenkort zullen de eerste berichten wel weer in de media verschijnen dat de "anti-globaliseringsbeweging" de top in Brussel gaat verstoren. Het verzet tegen de Europese Unie heeft echter een langere geschiedenis dan de anti-globaliseringsbeweging. Ook toen de burgerlijke media de termen "anti-globaliseringsbeweging", "globofoben" etc. nog niet uitgevonden hadden, werd al gedemonstreerd door linkse en anarchistische groepen bij topbijeenkomsten van de Europese Unie. Het verzet tegen de Europese Unie valt ook niet simpelweg onder te brengen onder de vage noemer 'anti-globalisering'.

Op internationaal niveau propageert de Europese Unie de bekende neo-liberale agenda van 'vrij' handel, privatisering en het wegnemen van alle belemmeringen voor het Europese bedrijfsleven op terreinen als intellectueel eigendom, investeringen en bedrijfssovernames. Binnen de WTO is deze stem van de EU - voorgekauwd door werkgeversorganisaties als UNICE en ERT - duidelijk te horen.

De functie van de Europese Unie als belangenbehartiger van het Europese bedrijfsleven betekent echter ook dat de EU vaak een beleid propageert en uitvoert dat tegen het veelgeroemde 'vrijhandels'idee ingaat. De omvangrijke subsidiëring van de landbouwsector heeft bijvoorbeeld weinig met vrijhandel te maken, net als de forse invoerheffingen voor producten uit arme landen en het dumpen van gesubsidieerde Europese producten op de markten van arme landen. In veel Europese landen bestaan nog omvangrijke staatsbedrijven die sterk bevoordeeld worden boven de particuliere sector. Ook het verbieden, twee maanden geleden, van de fusie tussen General Electric en Honeywell door de Europese Commissie valt te beschouwen als het beschermen van de eigen markt en het eigen bedrijfsleven.

Op wereldniveau vormt de Europese Unie een regionaal economisch blok dat, afhankelijk van de belangen van het Europese bedrijfsleven, een typische 'globaliserings'agenda kan uitvoeren of een meer protectionistische agenda. Daarnaast neemt de Europese Unie steeds meer andere kenmerken aan van een (mega-)staat: over een paar maanden is er een Europese munt, een Europees leger is in de maak, en op terreinen als justitie, belasting en arbeidsregels komen steeds meer gemeenschappelijke regels en samenwerking. Sinds het aantreden van Bush jr. lijkt de Europese Unie zich ook op politiek niveau steeds meer als een onafhankelijk blok te willen onderscheiden. Veel Europese politici komen graag met de voorstelling dat de EU staat voor een humanere, sociaaldemocratische vorm van kapitalisme, en zien de EU zelfs als een soort politieke bescherming tegen de globalisering.

Al deze tendensen vallen te ontwaren in de prioriteitennota van het Belgische voorzitterschap die op internet is gepubliceerd. Hier een kort overzicht van de zaken die de Belgische regering belangrijk vindt tijdens haar voorzitterschap van de EU.

DE LANGE TERMIJN TOEKOMST VAN DE EU

De Belgen hopen op een ambitieuze Verklaring van Laken aan het einde van hun voorzitterschap, waarin duidelijke voornemens worden opgenomen over de toekomstige financiering van de Unie en de ontwikkeling van haar instellingen en hun toekomstige bevoegdheden. België is een voorstander van een federaal model voor de Europese Unie; men pleit voor een versterking van de Europese Commissie die uiteindelijk moet uitgroeien tot een Europese regering. Allerlei Europese kopstukken hebben zich al bemoeid met dit 'finaliteits' debat.

ARBEID EN ECONOMIE

Veel ronkende taal wordt gewijd aan de verbetering van de arbeidskwaliteit, de bevordering van de gelijkheid van kansen en de strijd tegen uitsluiting en armoede. De praktijk in de Europese landen vertoont echter een enorme toename aan onzekere banen en 'flexibele' arbeidsplaatsen en de ontmanteling van sociale zekerheidsstelsels. In de tekst van het Belgische voorzitterschap staat dit laatste omschreven als 'modernisering van de sociale zekerheid' die samengaat met het streven naar 'volledige tewerkstelling'. De economische prioriteit op internationaal niveau wijkt niet af van de bekende lijn: het voorzitterschap zal zich ten volle inzetten voor een nieuwe, uitgebreide onderhandelingsronde in de WTO. Zorg wordt uitgesproken over de klimaatverandering, "deze bedreigt namelijk de welvaart en economische vooruitgang van de hele planeet."

UITBREIDING VAN DE EU

De uitbreiding van de Europese Unie, aangeduid als het 'herstel van de Europese identiteit', moet met kracht worden doorgezet. Door het IJzeren Gordijn heeft het westerse bedrijfsleven decennialang haar expansie naar het Oosten moeten uitstellen. Aan de oostkant van de Europese Unie ligt nu een uitgestrekte afzet- en (goedkope) arbeidsmarkt braak. Om hier optimaal gebruik van te kunnen maken, is het noodzakelijk dat de voormalige Oostbloklanden hun markten openstellen en hun economische regelgeving liberaliseren. Dit zijn harde voorwaarden die de Europese Unie stelt aan toetreding tot de EU.

Wim Duisenberg: De Euro, ons geld...

JUSTITIE

Het voorzitterschap spreekt over een "ruimte van veiligheid" die de Europese burger meer vertrouwen geeft. Hieronder verstaat het voorzitterschap een betere samenwerking tussen politiediensten beter en dat "Europol meer operationele slagkracht en ruimer bedachte bevoegdheden" krijgt. Het politie-samenwerkingsverband 'Enfopol' staat de laatste tijd regelmatig in de aandacht. Enfopol moet uitgroeien tot een soort Europese FBI. De website van de organisatie *Statewatch*

<www.statewatch.org> biedt hier uitgebreide informatie over. Hier valt ook veel te lezen over recente plannen om "anti-globaliserings"activisten in de gaten te houden. De tendensen op terreinen als dataprotectie, privacybescherming en observatie/controle van burgers stemmen bepaald niet vrolijk, maar het is belangrijk vast te stellen dat dergelijke repressieve maatregelen op het vlak van nationale staten een stuk verder gaan dan op Europees niveau. Het plan voor een Europese lijst van 'potentiële relschoppers' werd afgeschoten door de Europese Commissie, maar dergelijke lijsten worden in afzonderlijke lidstaten al lang gehanteerd.

EUROPEES ASIELBELEID

Onder de creatie van een "Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid" wordt onder meer verstaan het ontwikkelen van een gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid. Belangrijk bij dit beleid is 'partnershipontwikkeling' met de landen van herkomst, gericht op preventie van het beheer van migratiestromen. Het voorzitterschap wil de strijd tegen de illegale migratie opvoeren en pleit voor een verbetering van de gemeenschappelijke versterking van de buitengrenzen van de EU. Hierbij moeten ook de kandidaat-lidstaten betrokken worden ("in de toekomst zullen zij immers in het controlesysteem worden ingepast"). De Belgen willen kortom het steeds repressievere beleid op nationaal niveau (kijk naar recente ontwikkelingen in Spanje, Nederland en Engeland) harmoniseren op Europees niveau.

DEFENSIE

Het Belgisch voorzitterschap acht stabilisering van het Europese continent, en een versterking van de Europese stem in de wereld is belangrijk. Hierbij wordt een Europees leger (60.000 soldaten, snel en flexibel inzetbaar) als onmisbaar gezien. Tevreden klinkt de vaststelling dat de publieke opinie gewonnen is voor de verdere uitbouw van een "eigen Europese defensie-identiteit". Als het aan de Belgen ligt wordt de 'snelle interventiemacht' formeel operationeel aan het einde van het voorzitterschap. Dit betekent overigens niet dat deze dan al praktisch inzetbaar is; dit gebeurt op zijn vroegst in 2003.

Uit de Belgische prioriteitennota klinkt een uitbundig enthousiasme door over het Europese project. De toon lijkt verdacht veel op de vrolijke Postbus 51 folders over Europese thema's die in postkantoren te krijgen zijn. Het feit dat de Europese burger bepaald niet warm loopt voor 'Europa' dringt nauwelijks door in de nota. Wel wordt opgemerkt dat "opnieuw naar de burger geluisterd moet worden". Ook Commissievoorzitter Prodi is van mening dat Europa "opnieuw uitgelegd moet worden aan de burger". Hij wil de ontwikkeling van Europees beleid transparanter maken, moeilijk Europees jargon uitbannen, meer gaan praten met vakbonden en NGO's en meer aandacht schenken aan consumentenzaken en voedselveiligheid.

Het probleem is echter dat Europa helemaal geen "Europa van de burger" is. Europese politici presenteren de Europese Unie graag als vrede- en mensenrechten bevorderend, democratieverspreidend, armoede- en discriminatie bestrijdend en meer van die mooie dingen. Wie echter de praktijk bekijkt van het Europese beleid van de afgelopen vijftien jaar ziet waar de prioriteiten liggen. De interne markt, de euro, grote infrastructuurprojecten (met belastinggeld gefinancierde projecten als de Kanaaltunnel), de uitbreiding van de EU, de fanatieke pro-vrijhandelsopstelling in de WTO... al deze projecten zijn geïnspireerd op rapporten en jarenlange lobbypraktijken van het Europese bedrijfsleven. De neo-liberale agenda is de grote katalysator van de Europese politiek geweest in de afgelopen vijftien jaar. Het "Europa van de burger" is weinig meer dan een propaganda-term.

David

aanbevolen achtergrondinformatie:

Europese special van het Belgische blad "De Nar", <http://www.xs4all.be/~verdant/eurotop/index.html#samenwerking>
Website Cororate Europe Observatory, <http://www.xs4all.nl/~ceo>
Artikelen over Europa op de website van eurodusnie, <http://www.eurodusnie.nl>
"De Europese Unie aan de vooravond van de Verklaring van Laken", interview met Francois Verkammen in De Internationale, via www.grenzeloos.org
het internetadres van het Belgische voorzitterschap is <http://www.eu2001.be>

POGING TOT BOERENBEDROG

De G8 wil laten weten dat ze het beste voor heeft met de wereld. "Als democratisch gekozen leiders geloven wij in het fundamentele belang van een open publiek debat over de kernproblemen in onze maatschappijen"(uit eindverklaring G8-Genua). Kort daarvoor was in de straten van Genua duidelijk geworden hoe zo'n debat er in hun ogen uitziet....

Ook op andere manieren probeerde de G8 deze bereidheid tot 'dialoog' te tonen. Zo waren regeringsleiders van een aantal Afrikaanse staten uitgenodigd om te praten over een soort Marshallplan voor Afrika. Het moet nog blijken wat dat gaat inhouden, maar naar verwachting zullen de voorwaarden lijken op die van de beruchte Structurele Aanpassings Programma's van het IMF. Opvallend waren ook de foto-sessies van G8-leiders Blair, Schröder en Putin en ambassadeurs van 'Drop the Debt'-campaign Bono en Geldoff. Ze vonden elkaar in hun afwijzing van 'het geweld'.

ARMOEDE REDUCTIE

Een belangrijk deel van de Genua-verklaring van de G8 (<http://www.g7.utoronto.ca/>) gaat over de 'Strategische Aanpak voor Armoede Reductie'. Hierin wordt de neoliberale benadering van de 'vrije markt' aangedragen als oplossing voor de problemen van met name de allerarmste staten. Er zijn 4 'speerpunten': schuldenverlichting, grotere deelname aan het wereldhandels-systeem, meer investeringen door bedrijven en initiatieven ter bevordering van gezondheidszorg, onderwijs en voedselzekerheid.

'Schuldenverlichting' is - naast het Wereld Gezondheids Fonds - één van de projecten waarmee de G8 ondermeer een groot deel van de protestbeweging aan zich wil binden. Maar zelfs de 'Drop The Debt'-coalitie - die gelooft in de 'dialoog' - moet toegeven dat de allerarmste staten bedonderd zijn door de G8: 'Zes weken nadat de G8-leiders hun luxeuze onderkomens in Genua hebben verlaten zal Afrika elke cent hebben terugbetaald (als schuldaflossing) van de 1,5 miljard dollar die toegezegd is ten behoeve van de bestrijding van AIDS/HIV.' En: 'Dit jaar is het grote G8-idee ziekten te bestrijden in de armste landen. Maar de meeste mensen zijn doodziek van G8-initiatieven die nooit helemaal uitgevoerd worden. In 1999 waren dat schulden. Vorig jaar computers. Dit jaar is het gezondheidszorg. En we weten dat het volgend jaar onderwijs zal zijn' (uit persverklaring van 'Drop the Debt').

KRITIEK VAN WORLD DEVELOPMENT MOVEMENT

De World Development Movement (www.wdm.org.uk) is één van de deelnemers aan 'Drop the Debt'. In haar 'Response to the G8 Genoa Summit Communique' gaat ze ondermeer in op de schuldenkwestie en het gezondheidsfonds.

Het schuldenfonds voor de allerarmste staten is in 1999 na jarenlange lobby en met veel tam-tam ingesteld en omvat 100 miljard dollar. Daarvan is tot nu toe slechts 2,6 miljard dollar uitgekeerd! Van de 41 kandidaat-staten hebben alleen Bolivia en Uganda voldaan aan de strenge voorwaarden en alle toegezegde gelden gekregen. De G8

DE G8

Tussen 1945 en 1970 wordt de economie van de westerse wereld geleid door het IMF (waarin de rijkste landen de dienst uitmaken) door middel van controle op het internationale kapitaalverkeer en een stelsel van vaste wisselkoersen gekoppeld aan de dollar en de Amerikaanse goudvoorraad. Dit 'Bretton Woods systeem' valt rond 1970 uit elkaar door hoge Amerikaanse begrotingstekorten en speculatie op de goudmarkt. Bovendien worden de beperkingen van internationaal kapitaalverkeer in de westerse wereld steeds meer losgelaten. Dit gaat een tijdje goed, tot na 1973 een aantal forse politieke crises ontstaan en de meeste westerse economieën tegelijk in een recessie terecht komen.

In 1975 wordt dan de G6 voor het eerst bij elkaar geroepen in Rambouillet (voorstad van Parijs) op initiatief van de toenmalige Franse president Giscard d'Estaing. Het gaat de daar aanwezige leiders om een poging de economische crisis te bezweren door afspraken te maken over rente en kapitaalverkeer en ook door gecoördineerd de eigen economieën te ondersteunen.

Deelnemers: VS, Japan, Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Italië. Canada sluit in 1976 aan, en vanaf 1977 is de Europese Unie erbij. Na 1980 zijn Reagan en Thatcher aan de macht en moet de vrije markt de economische crisis op gaan lossen, zonder officiële steun voor de economie. Ondertussen worden die economieën keihard gesteund door de Koude Oorlog opnieuw op te beginnen. De economie wordt gestimuleerd door in wapens te investeren. Er worden wel onderlinge afspraken gemaakt over de onderlinge rentevoet en handelsverhoudingen en aangezien de G7 landen het leeuwen-deel van de wereld economie vertegenwoordigen en zich aan de gemaakte afspraken over rente kunnen houden, wordt de G7 daarmee een krachtig instrument om de economische koude oorlog te winnen. Het westen blijft veel rijker en weet dat uit te dragen. Na het verliezen van die Koude Oorlog mag Rusland erbij komen zitten als het niet over geld gaat. Begonnen als sociaal economische top wordt het na de Koude Oorlog steeds meer

spreekt nu over een reservering van 53 miljard dollar ten behoeve van 23 staten die in december 2000 voldeden aan een deel van de toelatingscriteria. Het bedrag zal volgens Wereldbank-gegevens echter lager uitvallen dan de G8 voorspiegelt.

In feite is bij de berekeningen helemaal niet van een reële situatie uitgegaan. De G8 keek naar de hoeveelheid buitenlandse deviezen van een staat en niet naar de kosten die nodig zijn om de nood daadwerkelijk te verlichten. Evenmin zijn de gestegen aardolieprijzen inbegrepen.

Tenslotte wordt de stelling van de G8 dat hun plan de allerarmste staten uit het schuldenmoeras kan halen onderuitgehaald. Een praktijkvoorbeeld uit een Wereldbank-onderzoek toont aan, dat na toepassing van een soortgelijke regeling 16 deelnemende staten nog steeds méér kwijt zijn aan afbetaling van de overgebleven schuld, dan dat ze kunnen uitgeven aan gezondheidszorg en onderwijs.

Het Wereld Gezondheids Fonds is een gezamenlijk initiatief van VN en G8 bedoeld ter bestrijding van AIDS/HIV, TB en malaria in arme staten. De VN liet in april weten dat jaarlijks 7 tot 10 miljard dollar nodig is. Maar door de G8 is een eenmalig bedrag van 1,3 miljard dollar ter beschikking gesteld. Een koopje toch? Zeker omdat een groot deel van dit geld onttrokken zal worden aan de budgetten voor bestaande hulpprogramma's.....

De WDM is kwaad en geeft aan dat een bedrag van 1,3 miljard dollar in het niet valt bij de omvang van de staande schulden van de betrokken staten. Toch hebben de rijke staten voldoende publiek om 'mooi weer' te spelen. En de 'Public-Private Partnership'-structuur van het plan garandeert de machtige farmaceutische bedrijven weer een fijne gesubsidieerde winst.

OPOSITIE VAN ARME STATEN

De G8 kiest nadrukkelijk voor het houden van een nieuwe, ambitieuze onderhandelingsronde in WTO-verband. Dit standpunt kwam nauwelijks aan bod in de (Nederlandse) media, terwijl het toch erg spannend is op dit moment....

In november zal de Wereldhandelsorganisatie weer een

Ministeriële Bijeenkomst houden, ditmaal in oliestaat Qatar. Daar zal besloten worden of er een onderhandelingsronde plaatsvindt en wat de agendapunten zullen zijn. WTO-leiding, VS, EU, Canada en Japan willen daar nieuwe onderwerpen inbrengen, zoals 'investeringen' en 'overheidsaanbestedingen'. Ze halen alles uit de kast om daarvoor voldoende steun te krijgen. Maar toch heerst er bij de arme staten veel ontevredenheid. De rijke staten komen de verplichtingen uit de landbouw- en textielakkoorden niet na. Evenmin verlenen ze de arme staten meer tijd om hun verplichtingen na te komen.

VS, Canada, Europese Unie en Japan geven niet toe zoals ook te zien is in de verklaring van de G8. Ze weigeren alsnog een concessie te doen en zijn klaarblijkelijk erg zeker van hun zaak.

Kort na 'Genua' gaven regeringsleiders van 49 van de armste staten in Zanzibar, Tanzania, een interessante verklaring uit over een nieuwe onderhandelingsronde. Ze zien dat hun economieën steeds zwakker worden en overwegen tegen een agenda te stemmen die niet in hun belang is. Tijdens de 'Reality Check' van de WTO-lidstaten op 30 en 31 juli bleken meer staten de agenda-voorstellen van de rijke staten af te wijzen. De massage- en omkoopmachine draait nu op volle toeren.....

Rob Bleijerveld

Bezetting Italiaans consulaat tegen politiegeweld tijdens G8 bijeenkomst in Genua

een algemene top voor het bespreken van internationale crisissituaties. De G7/8 heeft dus ook de rol van Sovjet Unie - Verenigde Staten toppen uit de Koude Oorlog overgenomen; topconferenties om onder meer regionale conflicten in te perken. Dit is met name van belang omdat G7/8 landen zich vaak blijken te houden aan gemaakte afspraken. En als de machtigste landen ter wereld het hier over eens zijn, wie ben jij dan om weerstand te bieden. De weerstanden tegen MAI en de millenniumronde van de WTO vanuit de ontwikkelingslanden zijn in dat licht een probleem, dus wordt de G20 bedacht. Die is als volgt samengesteld: G7 + ministers van financiën van geselecteerde belangrijke niet-G7 landen maken afspraken over economisch en monetair beleid (G20= G7+ Argentinië, Australië, Brazilië, China, Mexico, India, Saoedi Arabië, Turkije). Maleisië mag niet mee doen omdat het er beperkingen op internationaal kapitaalverkeer op na houdt. Zwitserland mag al heel lang mee doen niet wegens politieke neutraliteit en het bankgeheim(!).

De laatste jaren heeft de G7/8 vooral 'gescoord' op economisch gebied, zo komt de nieuwe poging om een WTO handelsronde te beginnen voort uit de G8 in Okinawa (2000)

De universiteit van Toronto heeft alle officiële documenten van de G7/8

sinds 1975 online staan:

<http://www.g7.utoronto.co/>

VN-georiënteerde bronnen:

<http://www.globalpolicy.org/soecon/bwi-wto/indexg7.htm>

<http://pender.ee.upenn.edu/~rabii/toes/>

Over kwijtschelding schulden onder meer:

<http://www.wen.net/~halifax/Dropdebt/dropindx.htm>

ONDERTUSSEN IN... FRANKRIJK

In het licht van de verdergaande internationalisering van de links-radicalere beweging, past een blik op wat er op lokaal niveau in de rest van de wereld gebeurt. Een serie met in de tweede aflevering een ecologische gemeenschap in Frankrijk. Toen ik aankwam op Ecolonie, voor een twee-weeks verblijf als vrijwilliger, viel mij als eerste de grote hoeveelheid weedplanten op. Zou dit betekenen dat Ecolonie bevolkt wordt door idealistische hippies, die vooral rustig willen kunnen blowen? Niets bleek minder waar. Op Ecolonie staan de weedplanten er vanwege de hennep. Dat wil niet zeggen dat menige vrijwilliger niet naarstig naar toppen op zoek ging tussen de uitnodigende groene bladeren. Die hebben ze echter nooit gevonden.

VRIJPLAATS

Bereik je nou een betere wereld door die actief te willen veranderen of door je terug te trekken op je eigen plek waar jij zelf wel uitlokt hoe je leeft? Als we het toch over vrijplaatsen hebben, hoe kan een vrijplaats er dan uitzien? Eurodusnie biedt een vrijplaats en ook op Ecolonie zou je het etiket vrijplaats kunnen plakken. Alhoewel beiden heel andere doelen en principes hebben.

Drie jaar geleden begon Henk-Jan de Blaauw met frisse moed aan het bouwen van een kleine gemeenschap gebaseerd op ecologische principes. Ecolonie zelf (het terrein en de gebouwen onder die naam) bestaat al twaalf jaar. Het werd opgericht en nog altijd bevolkt door Nederlanders die droomden van een commune in de het zoete berglandschap van de Vogezen. Het blijkt een zware opgave een dergelijke onderneming te laten slagen.

De vorige generatie bewoners werd genekt door een gebrek aan daadkracht ("Ze zaten alleen maar te vergaderen", aldus Henk-Jan) en door het feit dat zij niet de eigenaar waren van het terrein. Het bestuur lag in handen van een stichting wier bestuur vanuit Nederland de zaken wel even zou regelen. Na negen jaar was deze groep de strijd om hun ideaal moegestreden. Henk-Jan en zijn vrouw Marja voelden toen dat Ecolonie de plek zou zijn om hun dromen te verwezenlijken. Henk-Jan: "Ik wilde een plek opzetten waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en in vrijheid samen kunnen werken aan hun idealen."

EEN DIEPER WETEN

Henk-Jan stuurde duizend brieven om mensen uit te nodigen mee te werken aan een vernieuwd Ecolonie. Hij kreeg daarop vierhonderd reacties. Uit die vierhonderd mensen hield hij er vier over. "Ieder van hen wist meteen, vanuit een diep gevoel, dat dit hun plek was", vertelt hij over deze mensen. "Zij lieten alles achter in Nederland: huis, baan, familie, om hier te komen leven. Mensen die niet zeker weten dat ze op Ecolonie thuis horen, houden het hier niet vol. Het leven hier vergt een definitieve keuze voor dit project."

Naaft de vaste bewoners zijn er altijd vrijwilligers die voor korte of langere tijd blijven. Daarbij is er nog een gastenverblijf en een camping waar mensen tegen betaling kunnen logeren. Alle vijf de gebouwen hebben ondertussen de nodige lik verf gehad. De (biologische) tuin voorziet in een groot gedeelte van de behoeftes van de bewoners en de gasten. In het atelier kan iedereen zijn creatieve lusten botvieren. Naaft het atelier is een klein natuurmuseum volgestouwd met flora en fauna uit de omgeving. Op de daken staan zonnepanelen en er is een prachtige kruidentuin. De kruiden worden verwerkt tot oliën en theeën om te verkopen in de winkel van Ecolonie. Inkomsten krijgen de bewoners dus uit de verkoop van hun producten en uit de opbrengsten van het gastenverblijf en de camping. Ik werkte zelf voornamelijk in de tuin en in de winkel.

BUDDHA OF ACTIVIST

Een wijze Indiër (ik weet helaas niet meer wie) beweerde ooit dat een verticht iemand, een buddha, duizend maal zoveel goeds in de wereld bewerktstelt als duizend activiteiten, simpelweg door te mediteren. Daar leken de meeste bewoners van Ecolonie het wel mee eens te zijn.

Naaft de ecologische principes staat spiritualiteit hoog in het vaandel op Ecolonie. Bezoe- kers kunnen cursussen doen in bijvoorbeeld yoga of mantra's zingen, of ze kunnen een

Deze keer in Dusnieuws maar liefst drie artikelen over Trotskisme, Leninisme en de aan deze ideologieën verwante organisaties zoals de Internationale Socialisten en de Socialist Workers Party. In verschillende eerdere Dusnieuwsartikelen over de 'globaliseringsbeweging' werd al zijdelings gerefereerd aan de ideologische nazaten van Lenin, Marx en Trotsky. Vóór de mislukte WTO-top in Seattle stonden zij vrijwel buiten deze beweging, maar inmiddels doen ze verwroede pogingen deze beweging te domineren en naar haar eigen politieke hand te zetten. Waar het bij de Stalinistische kaders van communistische partijen duidelijk is dat ze de bevrijding van het kapitalisme willen laten samen gaan met de installatie van de 'dictatuur van het proletariaat', ligt het bij de verschillende Trotskistische organisaties een stuk minder duidelijk. Hier komt nog eens bij dat de ene Trotskistische organisatie de andere niet is en dat de Trotskistische beweging ook onderling verdeeld is.

Toch ligt de belangrijkste reden voor onduidelijkheid bij de grootste (maar nog steeds kleine) Nederlandse Trotskistische organisatie: de Internationale Socialisten (IS). Sinds de IS in Nederland op het globaliseringsstoneel is verschenen zijn we nog maar weinig te weten kunnen komen van de ideeën achter de organisatie. Het blad 'de Socialist' is zo ongeveer net zo populistisch en oppervlakkig als de Telegraaf. En net als in het blad wordt er ook

Naam van de groep: Ecolonie

Aantal leden: Ongeveer zes vaste bewoners, vier permanente vrijwilligers en doorgaans zo'n twintig tijdelijke vrijwilligers.

Streven:

Opbouwen van een kleine, zelfvoorzienende gemeenschap in harmonie met de omgeving

Waar en hoe: Voormalige mijnwerkerscolonie in idyllische gebied in de Vogezen (Frankrijk)

Vertegenwoordigers: Henk-Jan de Blaauw

zweethut bezoeken. Veel mensen op Ecolonie komen uit de 'spirituele scene'. Politiek bleek een heel ander vaartje.

Als ik vertelde over anarchisme, Eurodusnie of de aankomende protesten in Genua, keken de meeste mensen die daar verbleven mij een moment verdwaasd aan om vervolgens te bedenken dat ze zoiets toch "wel goed" vonden. De meesten neigden zelf echter niet naar politiek en zouden zichzelf nooit anarchist noemen. Terwijl volgens mij het opbouwen van een grotendeels zelfvoorzienende gemeenschap volgens regels die je zelf bedenkt dicht in de buurt van anarchisme komen.

Henk-Jan vertelde dat hij zelf wel geïntresseerd is in socialisme en zelfs anarchisme, maar dat waren niet de redenen dat hij Ecolonie was begonnen. We hadden het nog over de kloof die er lijkt te bestaan tussen de (milieu-)activisten en de spirituele beweging. Henk-Jan meende dat de meeste activisten denken dat spiritualiteit onzin is, dat het niets uithaalt. Werken aan jezelf zou volgens activisten een soort navelstaren zijn, denkt Henk-Jan. Dat geluid meen ik ook weleens te horen. Henk-Jan betreurde dat omdat beide groeperingen in principe de wereld een betere plaats willen maken. We zouden wat van elkaar kunnen leren.

VLUCHT

Ecolonie was voor mij een droom. Het kost de bewoners veel energie, maar het resultaat mag er zijn. Als ik mijzelf of de andere vrijwilligers vroeg of zij er wilden wonen was het antwoord meestal: "Nee", of "Nog niet". Wij voelden ons te jong om ons af te zonderen in een verder vrijwel verlaten gebied in Frankrijk. Gelukkig zal Ecolonie niet snel aan isolatie lijden dankzij de vele vrijwilligers en gasten die langskomen. Door de grote doorstroom dreigt Ecolonie echter ook een 'uitputplaats' te worden voor mensen die moe zijn van de maatschappij maar zelf geen keuze voor een alternatief durven te maken.

Aan de ene kant is Ecolonie een inspiratiebron, aan de andere kant lijkt het een vlucht voor de problemen die we allemaal tegenkomen. Zoals Henk-Jan al opmerkte: zowel directe actie als het opbouwen van alternatieven zijn nodig. Hij dacht dat steeds meer initiatieven als de zijne zouden ontstaan, al was het alleen maar vanwege de krapte op de huizenmarkt. Ook op Ecolonie heerste de hoop en de energie van een nieuwe, jonge beweging en het bewees voor mij dat activisme en spiritualiteit elkaar geenszins uit hoeven te sluiten.

Lotte

DE NAZATEN VAN LEON TROTSKY

op de IS website <<http://www.internationalesocialisten.org>>

slechts in de marge vagelijk verwezen naar IS inspiratiebronnen zoals Rosa Luxemburg, Lenin en Trotsky.

In bijeenkomsten zoals de onlangs in Leiden gehouden "De Wereld is niet te koop" kwamen de niet IS'ers ook al niet veel meer te weten over de organisatie en ideeën. Terwijl er tientallen IS leden op deze bijeenkomst aanwezig waren, kreeg je de indruk dat de aanwezige IS'ers waren geprogrammeerd om niet over de verschillen (de inhoud) te praten. "We zijn allemaal tegen hetzelfde (het kapitalisme) en dat is genoeg" werd er keer op keer

door IS leden verteld. Praten over de vroeger moeizame (zeg maar ontbrekende) relatie tussen anarchisten en Trotskisten doet men al evenmin graag. "Alleen maar oordelen" en "oude koeien" volgens de IS. De IS was inmiddels helemaal veranderd en het IS-socialisme vernieuwd!

De achterdocht en twijfel van anarchisten en andere anti-autoritair jagers Trotskisten zette zich snel om in nieuwsgierigheid. Is de IS werkelijk anders en hun socialisme vernieuwd, of hebben we te maken met een ordinaire verkooppraatje? Is de IS echt niet meer zo sectarisch als toen ze nog GIS (Groep Internationale Socialisten) heette... En wanneer het nu allemaal zo veel beter en anders is, waarom mogen we dan niet over de verschillen praten?

Van de volgende drie schrijvers zijn er twee ex-leden van Trotskistische organisaties en heeft er één enkele maten bij wijze van experiment met de Centraal Comité Leden van de IS samengewerkt. De artikelen zijn kritisch van aard en de Dusnieuwsredactie beseft dat er mensen zullen zijn die niet blij zullen zijn met de inhoud, maar we wijzen er bij deze graag op dat niet blij zijn wat anders is dan dat de inhoud niet klopt. Bovendien plaatst Dusnieuws ook regelmatig artikelen die kritisch zijn over de anarchistische beweging.

REVOLUTIONAIRE SOCIALISTEN EN ANARCHISTEN SAMEN TEGEN HET KAPITALISME!

Sinds de Nederlandse voorbereidingen voor de bijeenkomst van de Wereldbank en International Monetair Fonds in Praag zijn er nieuwe samenwerkingsverbanden ontstaan tussen anarchistische en socialistische groepen, met namen de Internationale Socialisten. Ik werkte zelf in het Platform PraagseHerfst, de voorbereidingsgroep voor de landelijke Discussiedag *De Wereld is niet Te Koop* in Leiden en in de aanloop naar Genoa met activisten van de IS samen. Deze samenwerking kwam voort uit het besef dat de internationale mobilisatie van macht door financiële instellingen grote gevolgen voor de strijd om een solidaire samenleving heeft. De initiatieven die we als solidariteits- en directdemocratische beweging ontwikkelen worden in hun bestaan bedreigd door het beleid van internationale financiële instellingen en afspraken.

Alleen door een verstevigde samenwerking tussen actiegroepen kan een effectief verzet geboden worden. Ook de uitwisseling op theoretisch niveau kan verruimend werken - de nieuwe fase in de ontwikkeling van het kapitalisme vereist een heroverweging van onze ideologische uitgangspunten. De ontmoetingen met IS-activisten waren erg inspirerend. Mijn ervaringen zijn veelal positief, de IS-achterban bestaat uit gemotiveerde en gedreven jongeren die bereid zijn veel te investeren in de antikapitalistische strijd. Toch stokte de samenwerking op voor mij soms onverklaarbare redenen. Discussies eindigden snel op patstellingen, er ontstond een gevoel dat er onuitgesproken agenda's meespeelden. Vragen over uitgangspunten werden afgewimpeld, antwoord met de uitspraak dat we toch allemaal antikapitalisten zijn of dat we eerst de revolutie moeten uitvoeren waarna wij over de alternatieven kunnen gaan spreken.

STRATEGISCHE SAMENWERKING

Allemaal antwoorden die een onbevredigd gevoel achterlaten. De strijd tegen het kapitalisme is meer dan verzet tegen een destructief en uitbuitend systeem van maatschappelijke en economische ordening. Het is een strijd vóór een alternatieve maatschappelijke ordening. Het is belangrijk dat bondgenoten elkaar ook kunnen vinden in een analyse ten opzichte van een alternatieve structurering van de samenleving. Indien je je blindstaart op het verzet tegen het kapitalisme loop je een reël gevaar om sommige van de onderdrukkende structuren in je eigen perspectief te kopiëren. Inhoudelijke discussie en een gedeelde brede visie is dus belangrijk. Het vergroot onze praktische slagkracht en versterkt onze ideologische basis. Reden genoeg om op zoek te gaan naar wat de IS drijft.

Lenin (spreker) en Trotsky (rechts) in 1920

VANACHTER DE SLUIER: LENIN EN TROTSKY

Op de website van de IS valt er weinig indien enige informatie te lezen over inhoudelijke standpunten. Het lijfblad biedt ook niet veel zicht op de politieke standpunten van de IS. Wel wordt de sluiër enigszins opgelicht door een opmerking in de colofon dat de IS als inspiratiebronnen Marx, Lenin, Trotsky en Rosa Luxembourg gebruikt. Vooral Lenin en Trotsky geven een zicht op de standpunten van de IS en haar internationale bondgenoten.

HET SOCIALISME VAN LENIN EN TROTSKY

Kort samengevat heeft het socialisme zoals gepredikt door Lenin en Trotsky als doel de (re)organisatie van de economie om de behoefte van de meerderheid de dienen. Dat in tegenstelling tot het kapitalisme dat gericht is op de winst van een minderheid: de kapitalisten. Socialisme wordt vaak beschreven als een logisch vervolg op het kapitalisme. Voor Lenin was socialisme een "staatskapitalistisch monopolie dat de belangen van de hele gemeenschap dient, en zo dus ophoudt een staatskapitalistisch monopolie te zijn." Het socialisme van Lenin en Trotsky maakt namelijk gebruik van de (productie)middelen ontwikkeld door het kapitalisme - alleen wordt de productie gericht op het voordeel van de gehele samenleving. Het middel is centrale planning. Er wordt veel waarde gehecht aan het belang van centrale planning; volgens Lenin ontstaat socialisme "when a single centre directs all the consecutive stages of processing the materials right up to the manufacture of numerous varieties of finished articles; when the products are distributed according to a single plan among tens of millions of customers". De naam die hieraan gegeven wordt is het democratisch centralisme: democratisch omdat de leiding om de zoveel jaar gekozen wordt, centralisme omdat de staatsregie van economie en maatschappij centraal gehouden wordt. Voor Marx was de dictatuur een fase in de ontwikkeling van de staat die eventueel (ergens in een geabstraheerde toekomst) zou verdwijnen. Voor Lenin en Trotsky, die de macht in handen hadden, was het verdwijnen van de staat geen punt meer. Aan de basis van zo'n visie op samenleving, politiek en economie liggen enkele vooronderstellingen die tot desastreuze gevolgen leiden. En hebben geleid. Eén belangrijke vooronderstelling springt naar voren: dat centrale planning de meest efficiënte manier van organisatie is.

DEMOCRATISCH CENTRALISME WANT HET VOLK WEET NIET BETER ...

Centrale planning is bekend geworden door de 5-jarenplannen in Sovjet-Rusland. De gehele bevolking van Rusland werd gemobiliseerd om van de Sovjetunie een geïndustrialiseerd land te maken. Het moet echter toegevoegd worden dat de 5-jaarplannen een geesteskind van Stalin waren en niet van Lenin en Trotsky. In de praktijk leidt centrale planning zonder democratische beperkingen echter onafwendbaar tot machtsmisbruik en totalitarisme. Volgens Lenin heeft het volk (de basis van de democratie) echter niet de kennis om deel te kunnen nemen aan de organisatie van de economie. Daarom moet de macht gegrepen worden door "a single party, the party of the proletariat". De macht van één partij en één ideologie leidt in de praktijk tot tegenstand. In een democratische cultuur wordt kritiek gezien als een voorwaarde voor gezond debat. Kritiek wordt echter in een leninistisch-trotskistisch perspectief gezien als een gevaar voor de stabiliteit van de partij en de staat. "The Party is obliged to maintain its dictatorship ... regardless of temporary vacillations even in the workingclass ... The dictatorship does not base itself at every moment on the formal principle of a worker's democracy."

Zo een staatsopvatting schept de voedingsbodem en de ruimte voor individuen om de macht te grijpen - een gevaar dat onderkend wordt door Lenin, echter niet als een gevaar. Integendeel "the irrefutable experience of history has shown that ... the dictatorship of individual persons was often the vehicle, the channel of the dictatorship of the revolutionary classes". De Oktoberrevolutie in 1917 gaf Lenin en Trotsky de mogelijkheid om hun ideeën in praktijk te brengen. Stakingen werden met harde hand neergeslagen, tegenstanders geïsoleerd, een geheime dienst opgezet - en lonen gediffe-

rentieerd.

DEMOCRATIE VOOR WIE HET NODIG HEEFT

Het belang van de effectieve organisatie van de economie geniet voorrang in politieke besluitneming. Voorrang boven sommige andere uitgangspunten zoals democratische inspraak bijvoorbeeld. Zo argumenteerde Trotsky tijdens het 10de Party Congres in 1921 dat "you cannot place the workers' right to elect representatives above the party. As if the Party were not entitled to assert its dictatorship even if that clashed with the passing moods of the workers' democracy." Daarom stelt Lenin voor dat "the elective principle must now be replaced by the principle of selection". In zijn tractaat "Six thesis on the immediate tasks of the soviet government (1918)" geeft Lenin zijn visie op de rol van het individu in zo een staat "obedience, and unquestioning obedience at that, during work to the one-man decisions of soviet directors, of the dictators elected or appointed by soviet institutions, vested with dictatorial powers." In ieder geval kan Lenin geen onduidelijkheid verweten worden.

PLURIFORMITEIT VAN BENEDEN, HOMOGENISERING VAN BOVEN

De realiteit van een pluriforme samenleving bestaande uit diverse groepen mensen met uiteenlopende belangen valt niet te rijmen met een éénpartijstaat. De maatschappelijke realiteit is niet terug te brengen tot een eenvoudige tweedeling van arbeiders (die alleen maar hun arbeid kunnen verkopen) en kapitalisten (de eigenaars van de productiemiddelen). Modern kapitalisme bestaat uit een oneindig scala aan mengvormen - studenten die nog niet kapitalisten zijn, piloten (arbeiders) die staken voor een loon van een paar ton per jaar, aandeelhouders (arbeiders) van bedrijven (eigenaren), boeren (kapitalisten) die in armoede leven. Zijn inheemse volkeren arbeiders of kapitalisten? ... Bovendien zijn de belangen van "arbeiders" lang niet altijd aan elkaar gelijk. Zijn arbeiders in het management van een bank gelijk aan arbeiders op de werkvloer in een haven, moeten illegale arbeiders in solidariteit met rijke piloten staken? Moeten zwarte vrouwen zich solidair voelen met blanke arbeiders (bewaarders) in een gevangenis, of de zwarte kruidenier om de hoek?

Om de pluriforme samenleving te laten beantwoorden aan een eenduidig politiek ideaal moet de werkelijkheid gewild aangedaan worden. In de dagelijkse politieke praktijk levert het ook veel problemen op. De belangen en interesses die lokaal spelen, hoeven niet overeen te komen met de analyses van het Centrale Comité. Zo kan een lokale afdeling bezig zijn met klimaatkwesties terwijl het Centrale Comité besluit om de strijd in Palestina als speerpunt van actie te maken. In een pluralistische democratie besluiten lokale afdelingen waar zij zich op richten. In een centralistische structuur gelden de beslissingen van het Centrale Comité.

Het ideaal van "internationale" socialisten gaan zelfs nog een stap verder dan socialisme in één land. Er wordt gepleit voor een wereldrevolutie. Het idee van een wereldbevolking wiens economie en maatschappelijke ordening centraal georganiseerd wordt, is van een ongekend abstractieniveau. Om zo een wereldstaat te organiseren en afwijkende tendensen te corrigeren moet noodzakelijkerwijs het bestaande controle apparaat tot beschikking van de staat verder uitgebouwd worden. Een afschrikwekkende gedachte.

lees verder op de volgende pagina
**SAMENWERKING ALS MIDDEL TOT
HET VERENIGEN VAN HET VERZET**

De Bolsjevistische bladenman anno 1917

IN DE VOORHOEDE

Ook Trotsky is zich bewust van het feit dat een beweging bestaat uit verschillende heterogene organisaties. De rol van de revolutionaire partij is om deze organisaties samen te voegen onder de leiding van een voorhoede.

Alleen zo kan een effectieve vuist gemaakt worden tegen het kapitalisme. "The proletariat can only take power through its vanguard... In this sense the proletarian revolution and the dictatorship are the work of the whole class, but only under the leadership of the vanguard." In Nederland neemt de IS een voorbeeld aan

de Engelse *Socialist Workers Party* (zowel de IS als de SWP zijn deel van de International Socialist Tendency). In Engeland heeft de SWP het initiatief genomen tot de oprichting van de frontorganisatie *Globalise Resistance*. In Nederland werd dat *Globaliseer Verzet*. De enige leden van deze "paraplú"-organisatie: het Centraal Comité van de Internationale Socialisten. Busreizigers naar Genua werden niet ingelicht over het eenzijdige karakter van de zogenaamde paraplú. De informatie naar de reizigers werd strikt geregisseerd.

AUTORITAIR SOCIALISME EN LIBERTAIR SOCIALISME

Socialisme is een rijke traditie waaraan een verscheidenheid van denkers en politici hun namen verbonden hebben. Hierboven is een beschrijving gegeven van sterk autoritaire tendensen in het socialisme. De geschiedenis van het socialisme wordt echter ook gekenmerkt door een sterke libertaire traditie: in Nederland denken we snel aan Domela Nieuwenhuis en Frederik van Eeden. In deze traditie wordt het beheer van arbeiders en individuen over de middelen van hun bestaan (productiemiddelen) geïntegreerd met politieke structuren waarin individuele en collectieve vrijheid centraal staan: anarchisme. Het is een traditie waarbij de macht niet overgaat naar de staat, maar gegrepen en

MIJN ERVARING MET DE SWP

De redactie van *Dusnieuws* heeft mij gevraagd om een bijdrage te leveren aan dit katern over de IS, omdat ik in 1998 enkele maanden lid ben geweest van de Socialist Workers Party (SWP) in Engeland. De SWP is de grootste Trotskistische partij in zowel ideologie als praktische organisatie veel overeenkomsten met de IS in Nederland.

De SWP en de IS behoren beide tot de Internationale Socialistische Tendens (IST), naar eigen zeggen "an international current of revolutionary socialist organisations which share the same political outlook and seek to help each other by exchanging experience and other forms of practical support." (<http://www.swp.org.uk/INTER/INTER.HTM>). Voor de duidelijkheid: ik heb het niet zo op de SWP. Hoewel ik binnen de organisatie veel aardige 'kameraden' ben tegengekomen, zijn mijn ervaringen met de partij zelf overwegend negatief. Ik heb dan ook uiteindelijk besloten dat ik niet wil organiseren binnen centralistische partij structuren, omdat in mijn ervaring autoritaire tendensen er veel te makkelijk opduiken. Als anarchisten over de SWP praten, is het belangrijk om niet te vervallen in cliché beelden van 'De Trotskisten', zoals het idee dat er 'bonsjes' en 'volgelingen' bestaan en ze met een groot gebaar maar af doen als bijzonder dom en naïef of erg gevaarlijk en sinister. Ik zal dan ook proberen om dat hier niet te doen, al is mijn mening natuurlijk niet objectief. Het is van belang om altijd voor ogen te houden dat de SWP bestaat uit individuele activisten, die in sommige gevallen open staan voor echte discussies.

HOE WERD IK LID?

Wat bezield me om bij de SWP te gaan? Ik ben lid geworden enkele weken nadat ik begon met studeren in Engeland, omdat ik 'iets' wilde doen tegen onrechtvaardigheid. Ik ben opgegroeid in Nederland en had geen eerdere actie ervaring. Op zoek naar activisten, kwam ik als eerste de SWP tegen en werd dus lid. Achteraf gezien heeft het me altijd verbaasd hoe naïef dit eigenlijk was. Zonder precies te weten wie of wat de partij was, ben ik er lid van geworden, maar goed, zo is het dus gelopen. De SWP besteedt veel moeite aan het werven van leden. Te pas en te onpas vragen partijleden aan iedereen die maar horen wil of ze niet toevallig lid willen worden van hun revolutionaire organisatie. Op demonstraties en acties zullen partijleden over het algemeen grote stapels inschrijfformulieren meesjouwten, voor het geval dat ze iemand zo gek kunnen krijgen om die in te vullen. De SWP is er ook erg op gebrand contact details van mensen die geïnteresseerd zijn in 'linkse politiek' in de meest brede zin te krijgen. Dit uit zich bijvoorbeeld in handtekeningenlijsten, waarop mensen gevraagd wordt om adressen of email gegevens in te vullen. Er wordt veel moeite gestoken in het 'opvolgen' van dit soort gegevens, bijvoorbeeld door mensen thuis te benaderen of door pamfletten in hun brievenbus te gooien. Wat betekende het voor mij in praktijk om lid te zijn van de SWP? Onze groep bestond uit 7 of 8 mensen die lokaal actief waren, en daarvan 1 of 2 die ook echt binnen de landelijke organisatie van de partij actief waren. De partijlijn werd dus via 1 of 2 mensen aan de rest van de groep doorgespeeld. Ook als lid van de partij, heb ik zelden direct 'bevelen' gekregen; op een absurd klein niveau was er dus een informatie hiërarchie. Feitelijk bestonden onze revolutionaire bezigheden uit drie punten.

- 1) Wekelijkse lezingen voor de groep over socialisme in het algemeen en leninisme in het bijzonder, met sprekers die lid waren van de partij en vaak uit andere steden kwamen.
- 2) Wekelijkse 'paper sale' op straat om de partijkrant, *Socialist Worker*, aan mensen te verkopen.
- 3) Grotere lezingen gericht op mensen buiten onze kringen mensen te informeren en in de partij te interesseren.

Af en toe waren er ook op landelijke acties of bijeenkomsten. De door de SWP georganiseerde jaarlijkse conferentie 'Marxism' is daar een voorbeeld van. Daarnaast riep de SWP haar leden ook op om specifieke acties van andere mensen te steunen. In de afgelopen jaren heeft de SWP leden aangespoord om deel te nemen aan demonstraties van de NUS (National Union of Students) tegen de afschaffing van de Engelse studiefinanciering in 1998.

ontwikkeld wordt als een middel voor persoonlijke en collectieve emancipatie. Macht wordt gedecentraliseerd om het maximum aan beslissingsbevoegdheid aan lokale gemeenschappen te laten.

Anarchisten hebben dan ook door de eeuwen een centrale rol gespeeld in bevrijdingsbewegingen in Europa en Amerika. Ook in de globaliserende beweging zien we anarchisten terug. Anarchisten gebruiken hun ervaring, energie en middelen (eetcafé's, bussen, drukpersen, boekhandels, bladen, panden, kookploegen, websites, juridische ondersteuning, EHBO-teams etc.) om bij te dragen aan de groei van verzet. Tegelijkertijd echter ontstaat er gestaag een samenleving waarin vrijheid concreet vorm krijgt in zelforganisatie en zelfbeheer door individuen en gemeenschappen.

Donald

¹ Lenin, *Collected Works*, vol. 25, p.358

² Lenin, *Collected Works*, Vol. 22, p.303

³ *ibid.* vol. 27, p.346

⁴ M.Brinton, *The Bolsheviks and Workers' Control*, p. 78

⁵ *ibid.* p.40

⁶ *ibid.* p.63

⁷ *Socialist Review* 146, p.16

WAAROM BEN IK WEGGEGAAN?

Als ik heel eerlijk ben, ben ik bij de SWP weggegaan omdat er geen reet aan was. Er werd veel gepraat over theoretische punten, en mijn inziens te weinig gedaan. Ik kreeg genoeg van saaiere discussies over hun theorie, omdat ze nergens heengingen. De conclusies stonden al vast. Omdat de sprekers partijmensen waren, hadden ze het meestal over theoretische punten en interpretaties van de geschiedenis waarvan de 'juiste' SWP uitkomsten van te voren vast stonden. In plaats van met elkaar creatief te discussiëren tot er iets nuttigs uit rolt, probeerden de leden elkaar van bepaalde punten te overtuigen. Op zich komt het wel vaker voor dat er binnen linkse kringen meer vergaderd dan gedaan wordt. Over het algemeen levert dit wat irritaties op, en als het echt tegen zit, doen mensen niet mee met een bepaalde actie. Tot op zekere hoogte zien mensen binnen basis democratische groepen meestal wel in dat meningsverschillen normaal zijn en proberen daar op een constructieve manier mee om te gaan. Het begrip 'consensus' staat hier centraal. Dit is niet zo binnen de SWP. Binnen de SWP is het van essentieel belang dat alle leden ideologisch op één lijn staan. Een voorbeeld: het verkopen van de *Socialist Worker* krant. De SWP eist van alle leden dat ze wekelijks de *Socialist Worker*, de partijkrant, op straat proberen te verkopen aan 'de massa'. Enerzijds is de *Socialist Worker* best aardig, omdat het wat feitelijke informatie biedt die in 'de normale' media niet aan bod komt. Tijdens NATO's oorlog tegen Servië bijvoorbeeld was het een belangrijke bron van informatie. Anderzijds is de *Socialist Worker* natuurlijk gewoon propaganda, in de zin dat het altijd de partijlijn volgt en mensen oproept om lid te worden van de SWP. De *Socialist Worker* mag daarom niet verward worden met een onafhankelijke mediabron.

Mijn persoonlijk probleem met het verkopen van de *Socialist Worker* was niet zozeer ideologisch als pragmatisch: als je als eerstejaars student op straat gaat staan met een gigantische stapel socialistische kranten en die wil gaan verkopen, sta je ongelofelijk voor schut. En daar had ik mooi geen zin in. Toegegeven, het is een weinig glorievolle reden om iets niet te willen doen en het feit of een individu nou wel of niet een paar kranten wil verkopen, zou er in de bredere zin niet toe moeten doen. Wat hier interessant is, is de reactie van de SWP kameraden en de vraag 'Hoe gaat de partij om met mensen die het niet met ze eens zijn?'. Het was ronduit onacceptabel dat een lid van de partij weigerde de krant te verkopen, dat een lid om zich niet geheel wilde voegen naar de SWP theorie. In feite was er niet zo gek veel dat de SWP kon doen om mij te dwingen, al bleven leden van mijn SWP-groep tot vervelens toe doorzeuren. Toen dat niet hielp, haalden ze een landelijke SWP coördinator uit Londen erbij, die nog eens begon uit te leggen hoe binnen het leninisme een krant van essentieel belang is. Het zal best, maar feit bleef dat ik er geen zin in had. Waar haalde de SWP het recht vandaan om te proberen mij iets te laten doen dat ik echt niet wilde? En hoe ver zouden ze gaan om een lid te overtuigen, als ze in een positie waren om alles te doen?

Hoewel ik er al relatief snel achter kwam dat ik ontevreden was als lid van de SWP, heb ik vrij lang gewacht voordat ik wegging. Feitelijk ging het erom, dat ik de onrechtvaardigheid in de wereld meer haatte dan de SWP. Daarnaast was er een ander punt. Dit gaat waarschijnlijk gestoord klinken, maar het is wel waar. Telkens als ik met SWP leden discussieerde, wisten ze me altijd te overtuigen dat als je iets tegen het kapitalisme wilt doen, het absoluut noodzakelijk is dat je je organiseert in hun centralistische partij. Als je weg gaat uit de SWP dan steun je dus indirect het systeem. Meestal raakte ik even overtuigd door het praatje, maar als ik dan weer thuis kwam, kon ik de argumenten niet meer reconstrueren. De SWP is geen sekte, maar soms lijkt het er verdomd veel op. Belangrijk is hier om te realiseren dat de SWP werkt door mensen te overtuigen, niet door met ze te discussiëren om een gezamenlijke conclusie te vinden. De SWP bereikt geen consensus tussen leden, maar assimileert ze.

In mijn ervaring bestaan er enkele concrete 'truukjes' waardoor SWP leden discussies van

lees verder op volgende pagina

mensen met weinig ervaring met politiek of met de partij winnen, zoals drogredeneringen die weliswaar kloppen binnen de kaders van het Marxistische wereldbeeld, maar die daar buiten ineens storten. Doordat de SWP een centralistische partij is, werken veel van de leden met dezelfde feiten, argumenten en argumentatielijnen als ze discussies proberen te winnen. En vaak zijn ze hier erg goed in. De SWP besteedt zeer veel aandacht aan het uitleggen van de 'leer' aan de leden. In de praktijk (dus als je met een pot koffie en een groep activisten om een tafel zit) is dit indrukwekkend, maar het betekent niet dat de SWP lijn altijd klopt. Als anarchisten kunnen begrijpen hoe partijleden redeneren, hebben ze een betere kans om door de fabeltjes en retoriek heen te prikken.

Dit is belangrijk, omdat niet alles wat de SWP zegt onzin is. Vaak heeft de partij in mijn ervaring scherpe analyses voor sommige dingen, maar de sterke neiging er conclusies uit te trekken die niet altijd even logisch of waterdicht zijn. Door te begrijpen hoe er geredeneerd wordt, wordt het wellicht eenvoudiger te doorgronden wat wel en wat niet in hun analyses klopt.

CONCLUSIE

Het moraal van dit verhaal is dat ik niet thuis hoorde in een Leninistische partij en veel liever en effectiever werk binnen een basisdemocratische groep. Op zich zou dit voor de meeste antikapitalisten geen bijzonder problematische conclusie moeten zijn, omdat de meeste mensen die zich organiseren binnen de nieuwe coalities, zoals in Engeland *Globalise Resistance* (waar ook de SWP een deel van uit maakt) erkennen dat er verschillende strategieën en analyses mogelijk zijn en dat mensen op verschillende manieren tegen vragen als 'Wat vind ik de beste manier van organiseren?' aan kunnen kijken. Eind 1998 leek de SWP deze zienswijze niet te kunnen accepteren, en het blijft te bezien of dat anno 2001 wel het geval is. Het is geen geheim dat de SWP en de andere groepen binnen de IST er op uit zijn om mensen lid te maken van de partij. Vaak wordt dit door anarchisten gezien als een 'geheime agenda', terwijl het in feite absoluut centraal staat binnen wat de SWP probeert te doen. Dit is iets dat veel mensen ergert. Sterker nog, ik ben nog nooit een activist buiten de partij tegengekomen die graag samenwerkt met de SWP, voornamelijk omdat de constante pogingen om mensen te rekruteren hinderlijk zijn. De IST meent een strategie te hebben voor links. "The emergence of an international movement against global capitalism announced by the Battle of Seattle in November 1999 represents the IST's greatest challenge to date. Out of the anti-capitalist protests a new left is being born. Established revolutionary socialist organizations have to prove the relevance of their politics to this new left by building the anti-capitalist movement but also by developing a stronger Marxist current within it." (verslag IST vergadering, 5 July

DE RECRUTERINGSMACHINE

De meest actieve trotskistische organisatie in Nederland is zonder twijfel de IS, de Internationale Socialisten. Ze zijn vaak en duidelijk zichtbaar in demonstraties en ze laten behoorlijk van zich horen op universiteiten, waar ze op dit moment bezig zijn een basis voor hun organisatie op te bouwen om van daaruit later een brug te slaan naar arbeiders. Vandaar ook dat veel studenten met enigszins "linkse" ideeën zich bij deze beweging aansluiten.

Maar de IS hebben vaak moeite hun kersverse leden vast te houden. Ga naar een IS-bijeenkomst, kom een jaar later terug en de helft van de oorspronkelijke leden is weg en vervangen door nieuwe. De leiders van de IS houden vaak vol dat de organisatie snel groeit, maar in feite schommelt het aantal leden al jaren rond de 120. Toen ik zelf net bij de IS weg was kreeg ik van een Engelse anarchist te horen dat in Engeland deze beweging vaak spottend "the river" werd genoemd omdat de leden bijna net zo snel vertrekken als dat ze weer aangevuld worden. Omdat ik zelf een afgehaakte IS'er ben, denk ik dat ik wel kan verklaren waarom mensen vaak zo kort bij de IS blijven en waarom deze beweging ook weer zo snel nieuwe leden aantrekt.

De voornaamste reden waarom de IS zo snel nieuwe leden maakt is denk ik het feit dat de hele organisatie gericht is op het maken van nieuwe leden, al het andere is ondergeschikt. Iedere demonstratie, iedere krantenverkoop, iedere bijeenkomst heeft als doel de organisatie te doen groeien. Dat is ook de reden dat de IS bijna nooit zelf een campagne start, maar zich altijd later aansluit bij bestaande campagnes die op het moment populair zijn of in het nieuws (de Kosovocrisis, de Jorg Haiderrel) en er ook net zo makkelijk weer uitsapt op het moment dat de betreffende campagne niet meer in de mode is. Als er geen nieuwe leden te werven zijn, is het nutteloos voor de IS om aan een campagne deel te nemen.

Bij petitieacties (waarbij de petitie na afloop van de actie vaak in de papierbak verdwijnen omdat het eigenlijke doel alleen maar leden werven is) wordt mensen altijd gevraagd om hun telefoonnummer of emailadres achter te laten, waarop ze dan later kunnen worden teruggebeld of -gemaild om op de hoogte gehouden te worden van de activiteiten van de IS. Als iemand bij een IS-bijeenkomst komt, wordt zo iemand na afloop altijd gevraagd of hij/zij mee wil helpen, hoe hij/zij denkt dat het beter kan (overigens meestal zonder dat daar naar wordt geluisterd) en natuurlijk of hij/zij lid wil worden, en zo nee, waarom niet. Mensen die niet al te wantrouwend zijn (je mag het ook naïef noemen) zullen al snel na een of twee ontmoetingen met de IS lid worden, zo ook ik.

Als iemand dan lid geworden is van de IS, wordt iemand meteen aan de slag gezet om de organisatie te doen groeien, de politieke ideeën en analyse van de IS worden gaandeweg uitgelegd. Persoonlijk vind ik dat in de IS het beheersen van kennis over de politieke theorie te weinig wordt gewaardeerd ten opzichte van het werven van nieuwe leden. De meeste IS'ers weten nauwelijks waar hun organisatie ideologisch voor staat, wat het verschil is tussen trotskisme en stalinisme, waarom de IS ooit is afgesplitst van de Vierde

2001, <http://www.swp.org.uk/INTER/report.doc>). Een plan is leuk, maar het is alleen jammer dat niemand de moeite heeft genomen om aan andere groepen binnen de nieuwe coalities te vragen wat ze van de strategie vinden. Niemand binnen de SWP vindt er doekjes om, dat ze, ook na Seattle, van mening blijven dat een door de IST geleide socialistische wereldrevolutie de enige effectieve manier is om tegen het kapitalisme te organiseren en te zorgen dat de wereld niet vervalt in totale ellende. De wereld reddend blijft een edel streven, maar voor anarchisten en anti-autoritair roepen de methodes van de IST natuurlijk vragen op. Ideologisch lijkt het me onwenselijk om samen te werken met groepen die anarchistische tactieken en principes niet delen. De kans is groot dat de principiële verschillen van mening over met name hiërarchie en centralisme in de toekomst tot ernstige problemen zullen leiden. Ik denk dat het feit dat veel activisten niet graag met de SWP samenwerken komt doordat mensen (misschien niet altijd bewust) begrijpen dat de partij autoritair is. Dit is eenvoudig niet het anti kapitalistische alternatief dat ze willen. Het is soms aanlokkelijk voor groepen en individuen om (te proberen) niets meer met de SWP te maken te hebben. Persoonlijk zie ik hier twee problemen waar ik eerlijk gezegd geen pasklare oplossing voor heb.

Ten eerste: Voor veel mensen die zich 'anti kapitalist' noemen, mag de vijand dan wel duidelijk zijn in de vorm van bijvoorbeeld de G8 of het IMF, de oplossing is dat niet. Hoewel er bepaalde (deel) oplossingen geformuleerd zijn tegen het kapitalisme (bijvoorbeeld door het lobbyen in parlementen of door op lokale schaal projecten op te zetten), zijn de meeste mensen erg open voor nieuwe invloeden op zowel theoretisch als praktisch gebied. Dit geldt niet voor de SWP en de andere groepen binnen de IST. In hoeverre is het belangrijk dat anarchisten een dialoog met de SWP openhouden? Ook in het geval dat de SWP niet van mening veranderd, is het niet ondenkbaar dat anarchisten dat wel doen en door de ideologische wisselwerking met bijvoorbeeld de SWP op nieuwe en belangrijke inzichten stuiten. Anarchisten moeten niet bang zijn om af en toe ook hun eigen ideeën in twijfel te trekken.

Ten tweede: Op het moment is de anti kapitalistische samenwerking op de principes van solidariteit en (in iets mindere mate) respect gebaseerd. Gelukkig ziet men op grote schaal in dat als anti kapitalistische groepen onderling geen solidariteit met elkaar hebben, de kans om verslagen te worden groter wordt. Het is onduidelijk in hoeverre dit een lange termijn strategie is. Maar stel dat een anarchistische groep besluit niet meer met de SWP samen te werken, betekent dit dan dat die groep geen solidariteit meer heeft met de SWP? En zo ja, heeft dit gevolgen voor de samenwerking met andere hiërarchische organisaties?

Deze vragen moeten beantwoord worden en ook in de toekomst is het belangrijk dat anarchisten de discussies aandurven.

Maria

Internationale of wat anarchisme inhoudt Vooral over dat laatste bestaan echt de meest bizarre ideeën, de leiders van de IS zijn schijnbaar als de dood dat hun leden er achter komen wat anarchisme inhoudt en verspreiden echt de meest bizarre leugens over ons, dat we principieel tegen iedere vorm van organisatie zijn, dat we vreedzame demonstraties in geweldadige molotovcocktailinferno's willen veranderen, dat we allemaal blinde volgelingen van Bakoenin en Proudhon zijn, dat we principieel tegen stakingen zijn, je kunt het zo gek niet bedenken, of het is wel eens een trotskistische beschuldiging aan het adres van het anarchisme geweest.

Veel IS'ers zijn dan ook eigenlijk de hele tijd bezig met het rekruteren van nieuwe mensen zonder dat ze weten waar ze eigenlijk voor aan het rekruteren zijn, als je een tijdje met een rekruterende IS'er praat is dat vaak ook al snel te merken op het moment dat je dieper op de zaken ingaat en de betreffende IS'er met zijn mond vol tanden komt te staan. De publicaties van de IS (de krant, de foldertjes, de boeken, de website) zijn meestal ook vrij negatief van aard, het gaat er vooral over wat er mis is met de rest van de wereld, en niet hoe de organisatie zelf in elkaar zit en waarom

DE ORGANISATIE

De structuur van de IS is sterk hiërarchisch, al zullen IS'ers dat zelf meestal tegenspreken. Officieel staat helemaal boven aan de piramide het centraal comité (vaak populair afgekort tot CC), dit zijn de hoogste bazen van de IS, en van hieruit komt alle initiatief, zij bepalen wat er op de politieke agenda staat. Zij onderhouden contacten met andere organisaties, de rest van de organisatie luistert naar het CC, en wordt niet geacht zelf initiatief te tonen anders dan het doorgeven van informatie over hun activiteiten. Sommige CC'ers krijgen van de partijkas een fulltime salaris voor het werk dat ze voor de partij doen.

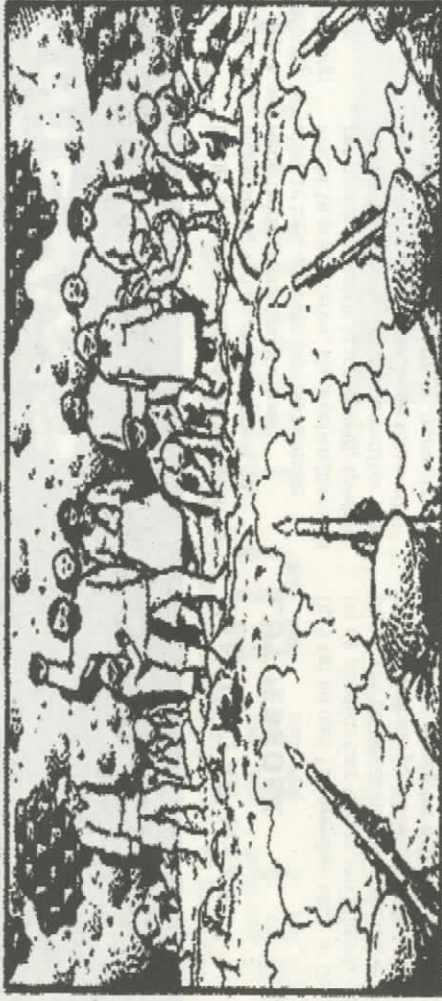
Overigens laat het CC van de IS zich sterk beïnvloeden door het CC van de SWP, de Engelse zusterorganisatie, maar die hebben geen officiële macht binnen de IS, alleen veel respect omdat ze er in Engeland in geslaagd zijn zo'n grote organisatie op te bouwen (zo'n 2000 leden).

Het CC wordt in de jaarlijkse coördinatievergadering gekozen uit groepen van leden die zichzelf beschikbaar stellen, de groep die de meeste stemmen krijgt wordt het nieuwe CC. Het komt vrijwel nooit voor dat er meer dan één groep zichzelf verkiesbaar stelt, die ene groep is dan vaak het CC van het afgelopen jaar.

Onder het CC komen de afdelingscomités (AC's). De IS zijn georganiseerd in afdelingen per universiteit of school, het werktein van de IS. In de AC's zitten bepaalde mensen uit de afdelingen die om de zoveel tijd orders krijgen van bovenaf en die zij naar onderen, naar de overige leden moeten zien te verkopen in belondes (het opbellen van ieder lid van de afdeling afzonderlijk om de orders van boven door te geven). Ook moeten de AC's de resultaten van de activiteiten van de afdelingen doorgeven naar boven, zodat op basis daarvan weer nieuwe orders uitgevaardigd kunnen worden. De AC's worden benoemd door het CC.

Onderaan in de hiërarchie staan de individuele leden uit de afdelingen, zij krijgen te horen van hun AC wat hun te doen staat, verkopen krantjes, verzorgen de wekelijkse bijeenkomsten en betalen iedere maand 25 gulden contributie. Helaas voor de hogere

Kronstadt 1921: Trotsky laat het vuur openen op arbeiders, mariniers, soldaten en andere burgers die meer democratie eisen...

Onder leiding van Trotsky werd in 1921 de 18-daagse anti-Bolsjewistische opstand in Kronstadt neergeslagen.

IS'ers hebben zij weinig pressiemiddelen om de lagere IS'ers te dwingen hun orders op te volgen, maar in de afzonderlijke afdelingen (lagere leden onderling) is groepsdruk niet al te zeldzaam. Verzet tegen je orders wordt gezien als verzet tegen de IS en dus tegen de grote revolutie, tegen leden die zich verzetten wordt niet zo lang "gediscussieerd" tot ze zich conformeren (of iedereen sufgediscussieerd is). Nieuwe leden beginnen altijd als gewoon afdelingslid. Zij kunnen geen vergaderingen bijeenroepen, behalve als zij er in slagen een derde van de IS-leden bijeen te brengen, dan kunnen zij de coördinatie-vergadering oproepen, probleem is echter dat de adressen en telefoonnummers van leden niet bij iedereen bekend zijn, iedereen weet hoe hij/zij de afdeling moet bereiken, maar leden van andere afdelingen zijn onbekend.

En dan is er nog de krant, "De Socialist", de voornaamste bron van info binnen de IS. De hoofdredacteur is altijd iemand uit het CC, en wordt bijgestaan door andere leden in het samenstellen van de krant. Officieel mag iedereen die dat wil iets in deze krant schrijven, je hoeft hiervoor geen IS-lid te zijn, maar de hoofdredacteur bepaalt of het stuk geplaatst wordt. Vaak is het zo dat de krant te weinig kopij heeft en dan wordt er vaak iemand uit de partij gevraagd om iets over een bepaald onderwerp te schrijven. De krant van de Engelse zusterorganisatie SWP is dan een vaak gebruikte informatiebron.

DE POLITIEKE IDEEËN BINNEN DE IS

Allereerst wil ik opmerken dat de ideeën van de IS niet per definitie de ideeën van de individuele IS'ers zijn. Dat wil ik illustreren aan de hand van een voorbeeld, namelijk hoe er over socialisme gedacht wordt binnen de IS.

Laten we er geen doekjes om winden, de IS heeft een alternatief voor dat afschuwelijke kapitalisme dat al die arme arbeiders en studenten tot slaven maakt en bovendien ook nog het milieu naar de kloten helpt, namelijk socialisme. Over wat dat socialisme precies inhoudt wordt vrij vaak gedaan, iedereen lijkt een ander idee te hebben wat dat socialisme precies is. Terwijl de leiders namens de leden de organisatie zo besturen dat ze de huidige maatschappij naar socialisme toewerkt weet niemand precies hoe ze dat socialisme graag gehad willen hebben.

Als je het er met een IS'er over hebt wordt het socialisme in het beste geval afgeschilderd als een soort anarchisterige samenleving waarin een radensysteem het voor het zeggen heeft, of die raden een vaste samenstelling hebben of vrij te vormen zijn is vaak niet duidelijk, waarschijnlijk komen beide varianten voor in het beeld dat IS'ers hebben van socialisme.

Dat socialisme gaat volgens de IS bereikt worden via een revolutie, een gewelddadige opstand waarbij de bestaande macht wordt overgenomen door een voorhoedepartij, een organisatie waar de revolutionaire voorhoede van het proletariaat (jawel) is georganiseerd, de IS hoopt ooit zo'n voorhoedepartij te worden, maar ziet onder ogen dat zij dat nu niet is. Zij denkt dat te worden als zij op iedere universiteit diep geworteld is en van daaruit de arbeidersklasse heeft georganiseerd (dat duurt dus nog wel even).

Vaak ook wordt er gesproken over de "arbeidersstaat", dat is dan een voortzetting van het CC na de revolutie, die als taak heeft contrarevolutionaire krachten die de revolutie ongedaan willen maken te onderdrukken. Contrarevolutionaire krachten kunnen fascistische legers zijn, maar ook stakende arbeiders die om verkiezingen vragen (het aloude kroonstadverhaal (Rusland 1921), zie tekening op vorige pagina).

Deze "arbeidersstaat" blijft net zo lang bestaan totdat alle contrarevolutionaire krachten verdwenen zijn en zij zichzelf verbodig heeft gemaakt en vanzelf afsterft, waarna de wereld in voorgenoemde socialistische maatschappij overgaat (in deze redenering zit impliciet de aanname dat de arbeidersstaat zelf nooit contrarevolutionair is). Soms wordt de arbeidersstaat zelf als socialistische staat aangemerkt (meestal door CC'ers, maar soms ook door leden die er al wat langer bijzitten), en wordt over het "vanzelf afsterven" niet meer gesproken.

Deze twee visies zijn duidelijk niet met elkaar te rijmen, maar omdat er binnen de IS zo ongelooftijd veel vaagheid over de verre toekomst volgens hun ideologie heerst en er zo idioot weinig echte discussie is vullen leden het begrip socialisme in met hun eigen ideeën, terwijl het centraal comité misschien wel een heel ander idee van socialisme heeft. Het komt ook vrij regelmatig voor dat leden onaangenaam verrast worden als ze erachter komen dat hun interpretatie van de theorie totaal anders is dan die van de leiders.

WAAROM MEN AFHAAKT

De IS is dus een in en in autoritaire organisatie waarin mensen van alles wordt opgedragen en er is nauwelijks ruimte voor persoonlijk initiatief. Als een lid met een voorstel komt om iets te doen met de afdeling, (bijvoorbeeld een demonstratie te organiseren, een muurkrant te maken, een ludieke actie te doen) wordt meestal niet gezegd dat daar principeel niet op ingegaan wordt, wat wel het geval is, maar dat er nu andere dingen op de agenda van de afdeling staan, dat hij/zij dat maar alleen moet doen of dat het gewoon een slecht voorstel is. Veel mensen knappen hier na een tijdje op af, komen dan niet meer met voorstellen en veranderen in een soort willoze volgers van het CC of ze zeggen hun lidmaatschap op om vervolgens in passief cynisme te verdwijnen uit de linkse

Na een lange opstand bestormen Trotsky's troepen Kronstadt

wereld. Dit sterkt de achterblijvers in hun beeld dat wanneer je geen IS-lid bent, je cynisch en passief bent, en dat de IS dus de enige manier is om echt aan de weg te timmeren voor een betere maatschappij.

Het wil ook nog wel eens voorkomen dat kritische elementen binnen de IS gepaaid worden met een functie als AC'er, waardoor ze toch een (vals) gevoel van controle hebben en minder initiatief tonen.

Heel af en toe komt het voor dat een voorstel van een individueel lid het CC bereikt en dat het zo'n goed voorstel is dat het CC het wel wil uitvoeren, maar zij is daar altijd heel voorzichtig in, want leden moeten niet het idee krijgen dat ze dingen eigenlijk ook zelf kunnen organiseren.

Ook zijn er mensen die er na een tijdje achter komen wat de politieke ideeën van de IS zijn (de absolute staatsmacht als utopie, de analyse van klassenstrijd, de tendentieel dalende winstvoet, het idee dat er altijd leiders nodig zijn), het kan zijn omdat ze op zoek gaan naar de redenen waarom er niet op voorstellen van onderaf wordt ingegaan, het kan zijn omdat ze enthousiast zijn over het analytisch vermogen van hogere IS'ers en zichzelf willen verdiepen in de politieke theorie.

Als zij vervolgens afknappen op die theorie (wat natuurlijk niet altijd hoeft te gebeuren) en op zoek gaan naar organisaties die meer bij hen passen komen ze vaak bij reformistische, anarchistische of "one issue"-organisaties terecht.

"VALSE" LEDEN

Een gevolg van de manier van leden werven van de IS is dus dat een behoorlijk gedeelte van de leden na een tijdje al haar vrouwen in de linkse wereld opgeeft en tot nietsdoen vervalt.

Ik vind dat eeuwig zonde. De IS-bonzen houden meestal vol dat het niet hun schuld is dat er mensen lid worden zonder dat ze weten waarvan ze lid worden. Het is de schuld van de leden zelf omdat ze niet goed uit hun doppen kijken naar wat voor een organisatie de IS eigenlijk is, of het is de schuld van andere organisaties die te weinig zichtbaar of toegankelijk zijn.

Even voor de duidelijkheid: ik vind de rekruteertechniek van de IS echt immoreel. Mensen wordt veel te weinig de kans gegeven zich te verdiepen in waar ze eigenlijk lid van worden, ze moeten het zelf allemaal maar uitzoeken en worden de hele tijd gepusht om lid te worden, "if you're not a part of the solution, you're part of the problem", als je geen IS'er bent, dan ben je fout (contrarevolutionair of kleinburgerlijk zo je wilt). Mensen zouden de tijd moeten krijgen om na te denken over wat ze zelf vinden en een eigen mening te vormen, in plaats van hun ideeën uit "De Socialist" over te nemen, dat wordt veel te weinig gestimuleerd binnen de IS, eigenlijk zelfs ontmoedigd, en dat neem ik ze (de leiders van de IS) erg kwalijk.

Aan de andere kant hebben ze ergens ook wel een beetje gelijk dat iemand goed uit zijn doppen moet kijken voordat hij/zij zich ergens bij aansluit, en ik neem mijzelf ook kwalijk dat ik ooit zo stom ben geweest lid te worden van een organisatie waar ik helemaal niet thuis hoor. Ik heb individuele vrijheid en democratie altijd als doel voor ogen gehad, en eigenlijk nooit zo veel opgehad met een onderdrukte arbeidersklasse, en toch heb ik mij laten lijmen voor de IS, terwijl ik eigenlijk veel meer in een anarchistische organisatie thuis hoorde. Maar dat ik lid werd van de IS was ook wel een beetje een wanhoopswaagdaad, ik wilde iets doen, me organiseren.

In de drie jaar dat ik nu in Amsterdam woon ben ik nog nooit wetens een anarchist tegen het lijf gelopen, en zelfs toen ik nog bij de IS zat en met anarchisten wilde praten omdat ik het vermoeden had dat ik daar meer thuis hoorde wist ik niet waar ik ze kon bereiken (nou werd ik daarbij ook wel behoorlijk tegengewerkt en ontmoedigd door mijn afdelingscomité en diverse CC'ers die mij vertelden dat ik voor fascist uitgemaakt zou worden en dat anarchisten niets met anderen te maken wilden hebben).

Ik neem het de anarchistische beweging kwalijk dat een organisatie als de IS kan bestaan, ik denk dat het overgrote deel van de mensen die lid worden van de IS, zich beter zouden thuisvoelen in anarchistische organisaties (redenen waarom ik dat denk zijn de panische leugens over anarchisme die de IS-bonzen onder hun leden verspreiden om ze maar bang te maken, en de naar anarchisme ruikende interpretaties van de trotskistische leer waar je af en toe op stuit als je met lagere IS'ers praat), en ik durf te wedden dat als de anarchistische beweging wat toegankelijker en zichtbaarder was, de IS geen lang leven meer beschoren is.

Dirk

Lees meer op: http://lists.village.virginia.edu/~spoons/aut_html/Aufheben/trot.html en <http://flag.blackened.net/intanark/faq/append34.html>

POLITIEKE AGENDA SEPTEMBER - OKTOBER

Zondag 2 - zaterdag 15 september
Internationaal zomerkamp in het int.
centrum van de ATD-Vierde Wereldbeweging
(opkomen voor de aller-armsten). Leertijd:
vanaf 18 jaar. Mery/Pierrelaye, vlakbij
Parijs. Info: ATD-Vierde Wereld, 070-
3615787.

Maandag 3 september
Expertmeeting over Handel in een mondiaal
voedselsysteem, ter voorbereiding van FAO-
top (5-6 nov., Rome). Div. inleidingsen en
discussiegroepen; aanbevelingen voor Ned.
delegatie naar FAO-top. Zalencentrum
Engels, Rotterdam. Org: St.
Wereldvoedselvraagstuk/FAO Comité Ned:
070-3452206 (Annelies ten Boer) Http://
www.wereldvoedselsite.nl.

Maandag 3 september
Rechtszaak tegen 17 actievoerders ivm.
actie tegen FOL-verdrag en 'Plan
Colombia' (28 mei, in Den Haag).
Rechtbank, Prins Clauslaan, Den Haag. Info:
Sikes@sqat.net
Http://www.stopplancolombia.nl, http://
www.noticias.nl.

Maandag 3 september
14:00 Turks-Koerdische
dienstweigervluchtelingen en hun
sympathisanten eisen onderzoeksrapport op
naar de dood van uitgezette landgenoot.
Min.v.Justitie, Schedeldoekshaven 100, Den
Haag. Om 12:00 verzamelen a/d
Houtzagerssingel 30, Den Haag. Org: Askere
Gitme. Info: 020-6931757 of 071-5127619.
Http://www.defabel.nl/10690f42.htm

Dinsdag 4 september
19:00-21:00 Voorbereidingsbijeenkomst ter
bespreking van solidariteitsacties met het
Palestijnse volk. Zaal 2 v/d voorm.
Filmacademie, Overtoom 301, Amsterdam.
Org: ABC Amsterdam. Info: Gerard Schut. E-
mail: abc@abcdam.nl.

Woensdag 5 september
19:30 Infoavond over boerenactivisme in
India en andere manieren van ontwikkeling.
Utrecht, ACU Voorst 71. Met de Indiase
activist Darmingham Gurusamy, oprichter
van de Tamil Nadu Boerenvereniging. Info:
india@groenfront.nl of 030 2870711.

Vrijdag 7 september
Internationale Actiedag tegen
Cameratoezicht. Wereldwijd acties, liefst
in het zicht van camera's. Org: Aktuelle
Kamera / Surveillance Camera Players.
Info: Mollybh@netspace.net.au.

Dinsdag 11 september
20:00 Stadsvernieling, over de sloop van
sociale woningbouw. Op Drift, Eerste Drift/
Spilsluizen 2. Groningen. Org: Trefpunt
Anti-Kapitalisten.

Zaterdag 15 september
14:00-16:00 Duurzaam Huis Leidsche Rijn.
Opening van deze nul-energiehuis.
Johanniterpad 1 (naast Groenedijk 20),
Leidsche Rijn, Utrecht. Info: Tel. 030-
2412496 of www.duurzaam-huis.nl.

Zaterdag 15 september
Grote Reclaim-the-Streets actie tgv.
informele top van EU transportministers. In
het centrum van Leuven (Belgie). Bij-acties
op diverse locaties. Org: coalitie van
anarchisten en radicale ecologisten. E-mail:
reclaimthetop@hotmail.com.

Woensdag 19 - zondag 23 september
Congres van de European Federation of City
Farms (EFCF). Titel: Farming in the city, a
practical way to learn about sustainability.
Rotterdam. 250 Euro. Voertaal Engels. Org:
Dienst Sport en Recreatie Gem. R'dam.
Info: 010-4172457 (Marina Vasenna),
m.vasenna@senr.rotterdam.nl. Of 030-
6382423 (St. Kinderboerderijen Ned),
skbn@planet.nl.

Donderdag 20 september
Global Car Free Day. Info: Adbusters. Http://
www.carbusters.ecn.cz

Woensdag 26 september
13:00 Bijeenkomst 'Vrouwen in gewapende
conflictsituaties'. Discussie over resolutie
1324 v/d VN Veiligheidsraad. Mmv. Drs.
Barth, Janne Poort van Eeden, Margo
Mulders en Liesbeth Zegveld. Reactie door
forum van politici.
Nieuwspoor, Den Haag. Org: WILPF en Ned.
Vrouwen Raad. Info: 070-3469304, e-mail:
nvr@vrouwen.net.

Donderdag 27 september
Demonstraties tegen NAVO
ministerskonferentie. Napels, Italië. Org:
Rete Noglobale en vele anderen. Info: http://
italy.indymedia.org

Donderdag 27 - zondag 30 september
Seminar en Jaarvergadering van War
Resisters International (WRI) over de
vredes- en vrouwenbeweging in Turkije:
praktijk en ideologie. Izmir/Turkije. Org:
WRI. Info: Warresisters@gn.apc.org.

Vrijdag 28 september - 4 oktober
Vergadering van IMF en Wereldbank.
Washington/USA. Info: E-mail:
wb50years@igc.org of cwelch@foe.org.
Http://www.50years.org of http://
www.foei.org/ifi

Zaterdag 29 september
11:00-17:00 Aanloopdag rond thema Anders
Wonen. Deelnemers wisselen hun vragen,
ideeën en ervaringen uit. Omslag.
Hoogstraat 301a, Eindhoven. Bijdrage: wat
het je waard is. Vooraf aanmelden! Wie wil
kan na afloop blijven mee-eten (biol.-
veget). Org: Omslag. Info: 040-2910295, e-
mail: omslag@omslag.nl. Http://
www.omslag.nl

Maandag 1 oktober
Abolition Day: internationale aktiedag
tegen kernwapens. Met burgerinspecties
van nucleair-militaire bases. Voor akties in
Nederland zie http://www.ddh.nl/vrede/
kernwapens. Alg. info:
international@motherearth.org. Http://
www.motherearth.org.

Dinsdag 2 - donderdag 4 oktober
Akties en protesten tgv. jaarlijkse
vergadering van IMF en Wereldbank.
Washington/USA. Info: Http://
www.whirlband.org.

BONT EN BLAUW: INTERNATIONALE ACTIE TEGEN POLITIE-TOP

Van 3 t/m 5 oktober vindt in Den Haag een
Internationale politieconferentie plaats. De
bijeenkomst, waarbij o.a.
politiefunctionarissen uit Seattle, Praag,
Goteborg en Genua aanwezig zullen
zijn, wil een antwoord vinden op het steeds

breder en groter wordende verzet tegen de
globalisering van de elites. Hoewel de
Nederlandse polder-politie haar
uiterste best doet om zich als neutrale
kracht te presenteren, als ordehandhaver in
het maatschappelijk krachtenveld, spreken
de vier conferentie-doelen duidelijker taal.
Hieruit blijkt dat we ook in de toekomst
slechts meer inlichtingen- en repressiewerk
kunnen verwachten. De uitnodiging en het
programma van de politieconferentie is te
vinden op

http://www.burojansen.nl/documents/
DenHaagConferentie.html
En nog meer achtergrond-info op
www.statewatch.org

Onder het motto 'Bont en Blauw' wordt er
door een aantal organisaties op dit moment
hard gewerkt aan een
noodzakelijk tegengeld: maar al te vaak
hebben we immers mogen beleven hoe de
politie haar orde handhaaft. Allereerst
wordt geprobeerd om de conferentie
ongewenst en afgeblazen te krijgen.

Groepen die hieraan aan bijdrage willen
leveren kunnen de oproep vinden op
bovengenoemde site van buro Jansen
en Janssen. Ook zal er aan publieke druk
gewerkt worden.

Mocht dit geen succes hebben, bijvoorbeeld
omdat de gemeente Den Haag haar eigen
ordedienst niet wil afvallen, zijn er twee
actiedagen gepland. Dinsdag 2 oktober
staat vooral in het teken van de
inhoudelijke en internationale uitwisseling.
Hierbij willen we stil staan bij de gevolgen
van de repressie zoals die
recentelijk heeft plaatsgevonden en bij de
diverse onderdelen en technieken van het
politiewerk. En op woensdag 3 oktober
zullen we niet van de straat af te slaan
zijn, zo leuk wordt het! Bij meerdere
gelegenheden zullen we in actie komen.
Houdt deze data dus in ieder geval vrij, let
op verdere aankondigingen en kom naar
Den Haag. Mensen die mee willen helpen
met de organisatie zijn meer dan welkom
en kunnen zich aanmelden bij
fondsorganisatie X-Y in Amsterdam (tel.
020-6279661 (vragen naar Kees Stad), e-
mail: kh@xminy.nl). Tot begin oktober!

Donderdag 4 oktober
Demonstraties en tegentoppen (2e
bijeenkomst in cyclus over globalisering.
Omslag, Hoogstraat 301a, Eindhoven. f
7.50. Reader beschikbaar. Vooraf mee-eten
kan. Aanmelden! Org: Omslag. Info: 040-
2910295, omslag@omslag.nl. Http://
www.omslag.nl.

Donderdag 4 oktober
Wereld-dierendag.

Zaterdag 6 - zondag 7 oktober
Anti-nucleair strategie-discussieweekend:
hoe verder met de strijd tegen kernenergie
en kernwapens? Hoe om te gaan met
repressie. Bellen voor de locatie! Reader
beschikbaar. Org: LAKA. Info: 020-6168294.
E-mail: dirk.ban@trouwweb.nl

Zaterdag 6 oktober
Dichtbij 2: We zijn weer thuis. Open
podium voor proza en poëzie 20.00u
Vrijplaats Koppenhinksteeg
Aanmelden: 06-55174950 (Lotte)

Zondag 7 oktober
Internationale Dag van het Kind
(VN). Vrijdag 12 oktober Dag van de
Inheemse Volken, tevens Columbusdag.

VAN QATAR NAAR LUTJEBROEK

Op 9 tot en met 13 november vindt in Doha
(in de oedijkatuur Qatar) een bijeenkomst
plaats van de Wereldhandelsorganisatie. De
Wereldhandelsorganisatie zal onder meer
proberen om alsnog tot een 'millennium-
ronde' te komen. 'Millenniumronde' is de
naam voor een nieuwe onderhandelings-
ronde. De bij de Wereldhandelsorganisatie
aangesloten landen zullen (indien ze niet
gestopt worden) in deze onderhandelings-
ronde gaan praten over zaken als
liberalisering van landbouw en publieke
voorzieningen (vrijwel al het overige heb-
ben ze inmiddels al geprivatiseerd). In 1999
mislukte in Seattle een eerdere poging door
verzet op straat en verzet van met name
arme landen binnen de conferentiezaal. De
mislukking van Seattle ging de geschiedenis
in als de "Battle of Seattle" en betekende
een keerpunt in de beweging tegen kapita-
listische globalisering.

Binnen kringen van het wereldwijde net-
werk 'Peoples Global Action' circuleert een
oproep tot actie in aanloop naar- en tijdens
de Qatar-top. Nee wees niet bang, je hoeft
niet af te reizen naar dit tot mini-staat
gepromoveerde olieveld. Je kunt thuis bij
jou in de buurt aan de slag.

De oproep behelst een viertal punten te
weten:

- 1) Grote regionale/landelijke acties op 9
november
- 2) Decentrale acties van 9 tot 13 novem-
ber
- 3) Informerende manifestaties, groot en
klein, vóór 9 november
- 4) Het creëren van direct democratische
alternatieven voor vandaag en altijd.

Op donderdag 6 september komt om 19.30
in de ACU (Voorstraat 71, Utrecht) het
Basisdemocratisch Netwerk (BN) bijéén.

Qatar staat daar net als de komende
Eurotop (-en topjes) in België op de
agenda. Je kunt contact opnemen met het
BN door een mailtje te sturen naar
bn@antenna.nl. Voor de duidelijkheid: deze
bijeenkomst is iets anders dan de

'Globaliseer de verzet' (= internationaal
Socialisten) bijeenkomst in Utrecht op 15
september (waar je natuurlijk vooral naar
toe moet gaan als je daar zin in hebt).

Een ander ontwikkeling op het 'directe
actie voor directe democratie' front is een
nieuwe landelijke gecoördineerde, maar
decentraal (nu al) gevoerde, campagne
tegen de 'vermarkting' van de samenleving
en vóór het creëren -en de verdediging van
direct democratische 'vrije ruimtes'. De
bedoeling is om de internationale protest-
bijeenkomsten tegen van alles en nog wat
te verplaatsen naar bijvoorbeeld
Lutjebroek en Haasterveen. Dit met oog op
de vele mensen die tijdens aan reizieke (in
de tophopbussen). Aan de contouren van
deze campagne, met allervoorlopigste
naam 'Lokaliseer het verzet', wordt nog
gesleuteld door een groep mensen uit ver-
schillende plaatsen in het land. Wie nu al
nieuwsgierig is kan een emailtje sturen aan
eurodusnie@sqat.net. Je wordt dan op de
hoogte gehouden van de ontwikkelingen.

Als laatste vermelden we nog even dat er
door direct democratische groepen een
post-Genua informatie- en discussietour is
gepland. De volgende vraag staat tijdens
deze tour centraal: "Waar staan we met de
beweging tegen kapitalistische globalisering
en hoe nu verder?". Wanneer je deze tour
bij jou in de buurt wilt hebben kun je een
emailtje sturen aan bn@antenna.nl